

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-174-06

Druk nr 1283

Warszawa, 18 grudnia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o służbie wojskowej
żołnierzy zawodowych oraz o zmianie
niektórych innych ustaw wraz z projektami
aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, liczbę stanowisk służbowych w poszczególnych korpusach kadry zawodowej Sił Zbrojnych, uwzględniając strukturę Sił Zbrojnych.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, nazwy stanowisk służbowych z określeniem ich stopni etatowych i grup uposażenia, a także liczbę stanowisk w poszczególnych stopniach etatowych, uwzględniając strukturę Sił Zbrojnych.”;

2) w art. 5:

a) w ust. 3 po pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) gdy otrzymali ze sprawdzianu sprawności fizycznej ocenę niedostateczną.”,

b) w ust. 4 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) gdy nie przystąpił w nakazanym terminie do sprawdzianu sprawności fizycznej.”,

c) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dowódca jednostki wojskowej – w przypadkach wymienionych w ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 1-4 i 7 oraz ust. 4 pkt 3 i 4, a także, po uzgodnieniu z organem właściwym do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe, w przypadkach wymienionych w ust. 3 pkt 5 oraz w ust. 4 pkt 1 i 2, jak również żołnierzy nadterminowej zasadniczej służby wojskowej i zasadniczej służby wojskowej ubiegających się o powołanie do zawodowej służby wojskowej;”;

3) w art. 6:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stanowisko służbowe – usytuowanie żołnierza zawodowego w hierarchii służbowej jednostki organizacyjnej, z określonymi dla tego stanowiska:

a) nazwą,

- b) stopniem etatowym,
  - c) grupą uposażenia,
  - d) korpusem osobowym,
  - e) grupą osobową;”
- uchyla się pkt 7-10,
  - pkt 11 i 12 otrzymują brzmienie:
    - „11) karta opisu stanowiska służbowego – dokument sporządzony dla każdego stanowiska służbowego występującego w dokumencie etatowym jednostki wojskowej (komórki organizacyjnej), zawierający w szczególności informacje dotyczące charakterystyki stanowiska, podstawowych obowiązków i wymaganych kwalifikacji na stanowisku służbowym;
    - 12) kadencja na stanowisku służbowym – okres pełnienia przez żołnierza zawodowego służby na stanowisku służbowym określony w decyzji personalnej wyznaczającej go na to stanowisko;”
  - po pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 19-22 w brzmieniu:
    - „19) gestor korpusu osobowego (grupy osobowej) – osoba odpowiedzialna za opracowanie i uaktualnianie modelu przebiegu służby żołnierzy zawodowych w odpowiednim korpusie osobowym (grupie osobowej), wpływająca na rozwój służbowy tych żołnierzy przez współuczestniczenie w procesie naboru, doskonalenia zawodowego i sporządzania kart opisów stanowisk służbowych przez nich

zajmowanych, a także opiniowania ich prognoz przebiegu służby;

20) dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego – dzieci własne żołnierza zawodowego, dzieci jego małżonka, dzieci przysposobione i dzieci przyjęte na wychowanie, do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:

a) nie przekroczyły osiemnastego roku życia, a w razie uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej dwudziestego piątego roku życia, albo

b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a;

21) przydział mobilizacyjny – imienne wyznaczenie żołnierza zawodowego lub żołnierza pełniącego służbę kandydacką na stanowisko służbowe określone etatem czasu wojennego, zgodnie z wymaganiami kwalifikacyjnymi oraz innymi predyspozycjami określonymi dla tego stanowiska;

22) droga służbowa – wnoszenie wystąpień za pośrednictwem kolejnych przełożonych, aż do właściwego, który sprawę rozstrzyga.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o:

1) jednostce wojskowej – należy przez to rozumieć jednostkę wojskową, o której mowa w przepisach ustawy

z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.³⁾), oraz jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, przedsiębiorstwa państwowe, dla których jest on organem założycielskim, oraz komórki organizacyjne Ministerstwa Obrony Narodowej;

2) decyzji – należy przez to rozumieć również rozkaz personalny. Decyzje i rozkazy personalne wydaje się w formie indywidualnej lub zbiorowej. W przypadku sporządzenia decyzji lub rozkazu personalnego w formie zbiorowej, wyciąg z tej decyzji lub rozkazu jest z nimi równoznaczny.”;

4) w art. 7 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pełniących zawodową służbę wojskową w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, przedsiębiorstwach państwowych, dla których jest on organem założycielskim, oraz komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej – przysługuje odpowiednio dyrektorom (szefom, komendantom, kierownikom, prezesom) tych jednostek i komórek organizacyjnych;”;

5) w art. 8 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wystąpienia w sprawach wynikających ze stosunku służbowego, z wyjątkiem spraw wymienionych w ust. 1 oraz przypadków określonych w ustawie, żołnierz zawodowy może wnosić tylko drogą służbową.”;

6) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, wydaje:

- 1) Minister Obrony Narodowej w przypadku powołania do służby na stanowiska służbowe o stopniach etatowym pułkownika (komandora) i generałów (admiratów);
- 2) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w przypadku powołania do służby na stanowiska służbowe w korpusach oficerów zawodowych i podoficerów zawodowych;
- 3) dowódca jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 44 ust. 1 pkt 4, w przypadku powołania do służby na stanowiska służbowe w korpusie szeregowych zawodowych w jednostce wojskowej.”;

7) w art. 10 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) w korpusie oficerów zawodowych:

- a) powołuje się żołnierza mianowanego na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) po uzyskaniu przez niego tytułu zawodowego magistra (równorzędnego), ukończeniu szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera,
- b) może być powołany oficer rezerwy posiadający tytuł zawodowy magistra (równorzędny) i stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do służby;

2) w korpusie podoficerów zawodowych:

- a) powołuje się żołnierza mianowanego na stopień wojskowy kaprała (mata), posiadającego świadectwo dojrzałości, po ukończeniu przez niego nauki w szkole podoficerskiej,
- b) może być powołany podoficer rezerwy posiadający świadectwo dojrzałości i stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do służby;”;

8) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Z żołnierzami, którzy ukończyli szkolenie wojskowe i zdali egzamin na oficera albo ukończyli szkołę podoficerską z ogólną oceną bardzo dobrą lub dobrą, mogą być zawarte kontrakty na pełnienie służby stałej.”;

9) w art. 14:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Żołnierz zawodowy na sześć miesięcy przed dniem upływu okresu, na jaki został zawarty kontrakt na pełnienie służby terminowej, może wystąpić z wnioskiem o zawarcie kolejnego kontraktu na pełnienie służby terminowej lub kontraktu na pełnienie służby stałej.
- 2. Z żołnierzem zawodowym pełniącym zawodową służbę wojskową w ramach kontraktu na pełnienie służby terminowej może być podpisany, na jego wniosek, kontrakt na pełnienie służby stałej, jeżeli

posiada bardzo dobrą ocenę w ostatniej opinii służbowej.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zgodę na zawarcie kolejnego kontraktu na pełnienie służby terminowej lub kontraktu na pełnienie służby stałej, w przypadku stanowisk służbowych podoficerów zawodowych i oficerów zawodowych do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki), udziela dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.”;

10) w art. 20:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, żołnierz zawodowy pełniący zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej, może być przeniesiony do rezerwy kadrowej, w związku z podjęciem przez niego pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych, na podstawie umowy zawartej między tym żołnierzem a taką organizacją.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Organem wojskowym właściwym do przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej jest:

1) Minister Obrony Narodowej – w przypadku żołnierza zawodowego zwolnionego ze stanowiska służbowego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów

i Ministra Obrony Narodowej oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 1a;

2) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr – w pozostałych przypadkach.

4. Jeżeli przeniesienie do rezerwy kadrowej następuje w związku:

1) ze skierowaniem żołnierza zawodowego na studia zagraniczne oraz kursy i szkolenie zagraniczne, czas pozostawania w rezerwie kadrowej obejmuje okres tych studiów oraz kursów i szkoleń;

2) z podjęciem przez żołnierza zawodowego pracy, o której mowa w ust. 1a, czas pozostawania w rezerwie kadrowej nie może być dłuższy niż pięć lat w okresie zawodowej służby wojskowej.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej na podstawie ust. 1a żołnierz zawodowy:

1) nie wykonuje zadań służbowych;

2) nie otrzymuje uposażenia i innych należności pieniężnych oraz nie nabywa prawa do świadczeń w naturze, z wyjątkiem należności i świadczeń, o których mowa w art. 85 i 94-101, oraz świadczeń w naturze, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 3.”;

11) w art. 22 w ust. 9 uchyla się pkt 1;

12) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Tryb postępowania i warunki wymagane przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska aplikantów, asesorów i sędziów w sądach wojskowych oraz aplikantów, asesorów i prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury i odwoływania z tych stanowisk określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych i ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.⁶⁾).”;

13) w art. 24:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa wyznacza:

1) Minister Obrony Narodowej – żołnierzy zawodowych zajmujących stanowiska służbowe o stopniach etatowych od stopnia majora (komandora podporucznika) do stopnia generała (admirala) oraz na które wyznacza na podstawie przepisów odrębnych ustaw;

2) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr – pozostałych żołnierzy zawodowych.

3. Do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa kieruje Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa w tym samym czasie nie kieruje się małżeństw żołnierzy zawodowych.”;

14) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może dodatkowo powierzyć żołnierzowi czasowe pełnienie obowiązków służbowych w tej jednostce na stanowisku nieobsadzonym lub obsadzonym, na którym wyznaczony żołnierz czasowo nie wykonuje zadań służbowych. Nie dotyczy to aplikantów, asesorów i sędziów sądów wojskowych oraz aplikantów, asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister Obrony Narodowej, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, może, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, powierzyć także żołnierzowi zawodowemu, będącemu w rezerwie kadrowej lub w dyspozycji, czasowe pełnienie obowiązków służbowych w każdej jednostce wojskowej. Nie dotyczy to aplikantów, asesorów i sędziów sądów wojskowych oraz aplikantów, asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.”;

15) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Żołnierz zawodowy podlega opiniowaniu służbowemu, którego proces rozpoczyna się na sześć miesięcy przed dniem upływu kadencji lub kontraktu na pełnienie służby terminowej. Opiniowaniem służbowym obejmuje się również żołnierza zawodowego:

- 1) skierowanego do pełnienia służby poza granicami państwa – za okres pełnienia tej służby;
- 2) zwolnionego ze stanowiska służbowego w trakcie trwania kadencji, jeżeli pełnił służbę na tym stanowisku co najmniej dwanaście miesięcy.

2. Opinia służbowa ma na celu ocenę wykonywania przez żołnierza zawodowego obowiązków służbowych i stanowi podstawę do określenia dalszego przebiegu jego służby. W opinii służbowej przełożony ocenia wywiązywanie się żołnierza zawodowego z poszczególnych obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym określonych w karcie opisu tego stanowiska oraz jego cechy osobowe.

3. Na podstawie ocen, o których mowa w ust. 2, przełożony wystawia ogólną ocenę opiniowanego żołnierza zawodowego, wyrażoną w skali od 5 do 2 (bardzo dobra, dobra, dostateczna i niedostateczna).

4. W ramach opiniowania służbowego określa się indywidualną prognozę przebiegu zawodowej służby wojskowej żołnierza zawodowego: bliższą, dalszą i perspektywiczną.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie określa się żołnierzowi zawodowemu indywidualnej prognozy przebiegu służby, o której mowa w ust. 4.
6. W przypadku zwolnienia żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego w okresie kadencji na stanowisku służbowym, jeżeli pełnił służbę na tym stanowisku przez okres nie krótszy niż dwanaście miesięcy, nie sporządza się nowej opinii służbowej, lecz określa się jedynie nową indywidualną prognozę przebiegu służby.
7. Opinię służbową o żołnierzu zawodowym udostępnia się w przypadku wystąpienia o nią przez sąd, prokuratora, Żandarmerię Wojskową, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policję oraz rzecznika dyscyplinarnego lub rzecznika dyscypliny finansów publicznych.
8. Opinię służbową sporządza pismem odręcznym bezpośredni przełożony żołnierza zawodowego.
9. Przełożony jest obowiązany doręczyć, za pokwitowaniem, potwierdzoną kopię opinii służbowej żołnierzowi zawodowemu, którego ona dotyczy, w terminie czternastu dni od dnia jej sporządzenia. W opinii służbowej zamieszcza się pouczenie o przysługującym żołnierzowi zawodowemu prawie wniesienia odwołania od opinii.
10. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje prawo wniesienia odwołania od opinii służbowej do wyższego przełożonego w terminie czternastu

dni od dnia jej otrzymania. Odwołanie wniesione po terminie nie podlega rozpoznaniu.

11. Prawo wniesienia odwołania nie przysługuje od indywidualnej prognozy przebiegu zawodowej służby wojskowej określonej dla żołnierza zawodowego w opinii służbowej.
12. Wyższy przełożony może zaskarżoną opinię służbową:
  - 1) utrzymać w mocy;
  - 2) zmienić lub ją uzupełnić;
  - 3) uchylić i wydać nową.
13. Opinia służbowa wydana wskutek odwołania jest ostateczna.
14. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych, zapoznawania ich z treścią opinii służbowych oraz wnoszenia i rozpatrywania od nich odwołań, tryb określania indywidualnej prognozy przebiegu zawodowej służby i jej weryfikacji, a także wzór arkusza opinii. Rozporządzenie powinno uwzględniać, aby sporządzona opinia służbowa w sposób jednoznaczny określała o przydatności lub braku przydatności żołnierza zawodowego na zajmowanym stanowisku służbowym, cechy osobowości żołnierza, w szczególności odporność psychofizyczną na trudy zawodowej służby wojskowej, poziom i rzetelność wykonywania zadań służbowych oraz predyspozycje do zajmowania wyższych stanowisk służbowych, mając na względzie, aby opiniowanie było oparte

na zasadzie jawności dla opiniowanego żołnierza zawodowego.”;

16) art. 28 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 28. 1. Warunkiem mianowania na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) jest posiadanie tytułu zawodowego magistra (równorzędnego) i odbycie szkolenia wojskowego oraz zdanie egzaminu na oficera.
2. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) może być mianowany, po odbyciu szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera, podoficer zawodowy pełniący służbę na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej, który posiada tytuł zawodowy magistra (równorzędny) i bardzo dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej oraz nie ukończył trzydziestego piątego roku życia.”;

17) art. 31 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 31. 1. Żołnierza zawodowego mianuje się na stopień wojskowy, który odpowiada stopniowi etatowemu stanowiska służbowego na jakie żołnierz ma być wyznaczony, z dniem objęcia stanowiska służbowego.
2. Warunkiem wydania decyzji o wyznaczeniu żołnierza zawodowego na wyższe stanowisko służbowe oraz objęcia obowiązków na tym

stanowisku jest uprzednie wydanie decyzji o mianowaniu tego żołnierza, przez uprawniony organ, na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego na jakie żołnierz ma być wyznaczony.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych wyznaczanych na stanowiska służbowe zaszeregowane do stopni generałów (admiralów).”;

18) w art. 32 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na pierwszy stopień wojskowy mianuje w korpusie:

- 1) podoficerów zawodowych – dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwy do spraw kadr;
- 2) szeregowych zawodowych – dowódca jednostki wojskowej.”;

19) art. 34 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 34. 1. Żołnierza zawodowego zalicza do określonego korpusu osobowego oraz grupy osobowej właściwy organ, o którym mowa w art. 9 ust. 3, w rozkazie personalnym o powołaniu do zawodowej służby wojskowej.
2. Żołnierz zawodowy może być przeniesiony do innego korpusu osobowego lub do innej grupy osobowej przez organ właściwy do wyznaczenia go na stanowisko służbowe

decyzją o wyznaczeniu na stanowisko służbowe.

3. Przeniesienie żołnierza zawodowego do innego korpusu osobowego lub innej grupy osobowej może odbyć się po zasięgnięciu opinii gestorów korpusów osobowych, w którym żołnierz ten aktualnie pełni służbę i do którego ma być przeniesiony.
4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych aplikantów, asesorów i sędziów sądów wojskowych oraz aplikantów, asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.”;

20) w art. 35:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierza zawodowego wyznacza się na stanowisko służbowe, w drodze decyzji, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, w zależności od wymaganych kwalifikacji zawodowych określonych w karcie opisu stanowiska służbowego oraz od posiadanej opinii służbowej, a żołnierza pełniącego zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej w zależności od ustalonej dla niego indywidualnej prognozy przebiegu służby.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

- „3. Modele przebiegu służby w poszczególnych korpusach osobowych opracowują i uaktualniają gestorzy korpusów osobowych.”;

21) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Minimalne wymagania w zakresie wykształcenia do wyznaczenia na pierwsze stanowisko służbowe w korpusach kadry są następujące:

- 1) szeregowych zawodowych – ukończone gimnazjum;
  - 2) podoficerów zawodowych – posiadanie świadectwa dojrzałości;
  - 3) oficerów zawodowych:
    - a) od stopnia etatowego podporucznika (podporucznika marynarki) – posiadanie tytułu zawodowego magistra (równorzędnego),
    - b) od stopnia etatowego majora (komandora podporucznika) – ukończenie studiów podyplomowych w uczelni wojskowej,
    - c) od stopnia etatowego generała brygady (kontradmirala) – ukończenie podyplomowych studiów polityki obronnej.
2. Wyznaczenie na stanowiska służbowe może być uzależnione od ukończenia studiów, kursu, szkolenia, stażu lub specjalizacji.

3. Do celów określonych w ust. 1 pkt 3 i ust. 2 na równi ze świadectwem lub dyplomem szkoły wojskowej są traktowane świadectwa lub dyplomy zagranicznych i krajowych szkół, uczelni i kursów na kierunkach zgodnych z kartą opisu stanowiska służbowego.”;

22) w art. 37:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres kadencji na stanowisku wynosi od osiemnastu miesięcy do trzech lat.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Sił Zbrojnych, okres kadencji, o którym mowa w ust. 2, może być przez organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe przedłużony do dwunastu miesięcy.”,

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Okres kadencji na stanowisku służbowym określa organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe w decyzji o wyznaczeniu żołnierza zawodowego na to stanowisko.”;

23) uchyla się art. 38 i 39;

24) art. 40 i 41 otrzymują brzmienie:

- „Art. 40. 1. Wyznaczenie oficera zawodowego na wyższe stanowisko może nastąpić w zależności od wolnych stanowisk służbowych, a także od

ogólnej oceny bardzo dobrej lub dobrej w opinii służbowej.

2. W przypadku uzyskania przez oficera zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej:
  - 1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;
  - 2) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych aplikantów, asesorów i sędziów w sądach wojskowych oraz prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

Art. 41. 1. Wyznaczenie podoficera zawodowego na wyższe stanowisko służbowe może nastąpić w zależności od wolnych stanowisk i od okresu zajmowania dotychczasowego stanowiska, a także od ogólnej oceny bardzo dobrej lub dobrej w opinii służbowej oraz od odbycia, w zależności od potrzeb, stosownego kursu, szkolenia lub specjalizacji.

2. W przypadku uzyskania przez podoficera zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej:
  - 1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;

2) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.”;

25) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uzyskania przez szeregowego zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej:

1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;

2) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.”;

26) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Organami właściwymi do wyznaczania na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk żołnierzy zawodowych są:

1) Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do stanowisk służbowych o stopniach etatowych od stopnia majora (komandora podporucznika) do stopnia generała (admirala) oraz na które wyznacza na podstawie przepisów odrębnych ustaw;

2) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej i dowódca Garnizonu Warszawa – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego kapitana (kapitana

marynarki) włącznie w podległych jednostkach wojskowych;

- 3) dowódca okręgu wojskowego, dowódca korpusu i komendant akademii wojskowej – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) włącznie w podległych jednostkach wojskowych;
  - 4) dowódca dywizji, flotyli, brygady, pułku oraz dowódca zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika (komandora) – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego starszego sierżanta (starszego bosmana) włącznie w podległej jednostce wojskowej;
  - 5) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki) włącznie w pozostałych, niewymienionych w pkt 2-4, jednostkach organizacyjnych.
2. Do zwolnienia żołnierza zawodowego z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego z jednostki wojskowej, w której zajmował to stanowisko, i wyznaczenia na stanowisko służbowe w innej jednostce wojskowej jest uprawniony organ, któremu podlegają obie te jednostki, przy zachowaniu

posiadanych uprawnień do wyznaczania na stanowiska służbowe.

3. W przypadku gdy wyznaczenie na stanowisko służbowe jest związane z wyznaczeniem na wyższe stanowisko służbowe w tym samym lub innym korpusie osobowym, organy właściwe do wyznaczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, przed tym wyznaczeniem mogą zasięgać opinii gestorów korpusów osobowych, w którym żołnierz zawodowy aktualnie pełni służbę i do którego ma być przeniesiony.”;

27) w art. 45:

- a) w ust. 1 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wskutek wymierzenia kary dyscyplinarnej odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego.”,

- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Żołnierza zawodowego można zwolnić z zajmowanego stanowiska służbowego w przypadku:

- 1) potrzeby wyznaczenia na równorzędne lub wyższe stanowisko;
- 2) wszczęcia postępowania w sprawie pozbawienia żołnierza zawodowego poświadczenia bezpieczeństwa o klauzuli wymaganej na tym stanowisku.

3. Żołnierza zawodowego w przypadkach wymienionych w ust. 1 i 2 oraz żołnierza zawodowego pozostającego w rezerwie kadrowej zwalnia się

z zawodowej służby wojskowej, gdy odmówi pełnienia służby na innym równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Z dniem przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej lub dyspozycji albo zwolnienia z zawodowej służby wojskowej żołnierz zawodowy z mocy prawa jest zwolniony z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego.”;

28) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. 1. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania kwalifikacyjne do wyznaczenia na poszczególne stanowiska służbowe;
- 2) szczegółowy tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk, w tym tryb organizacji oraz kierowania żołnierzy na kursy specjalistyczne i szkolenie oraz staż przed wyznaczeniem na stanowiska;
- 3) szczegółowe warunki i tryb zaliczania i przenoszenia żołnierzy zawodowych do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej;
- 4) tryb przenoszenia żołnierzy zawodowych do rezerwy kadrowej, warunki i sposób pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej w tym okresie, a także sposób nakładania na nich zadań służbowych oraz

rozliczania z ich wykonania oraz limit żołnierzy zawodowych pozostających w rezerwie kadrowej dla poszczególnych organów wymienionych w art. 20 ust. 3, w ramach ogólnej liczby stanowisk służbowych określonej na podstawie art. 4 ust. 4.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno w szczególności:

- 1) przewidywać możliwość równego dostępu żołnierzy zawodowych do wyższych stanowisk służbowych, po spełnieniu przez nich warunków określonych w ustawie, modelu przebiegu zawodowej służby wojskowej i w karcie opisu stanowiska służbowego;
- 2) zapewnić sprawność kierowania przez Ministra Obrony Narodowej podległymi i nadzorowanymi jednostkami organizacyjnymi;
- 3) określić, że podstawowym kryterium zaliczenia lub przeniesienia żołnierza zawodowego do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej powinno być wykształcenie żołnierza, jego kwalifikacje zawodowe, w tym specjalistyczne, stan zdrowia, a także przydatność na nowym stanowisku służbowym;
- 4) przewidywać, że żołnierze zawodowi w okresie pozostawania w rezerwie kadrowej podlegają regułom pełnienia

zawodowej służby wojskowej i wykonują zadania służbowe określone przez organ, który przeniósł ich do rezerwy kadrowej.”;

29) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

- „Art. 50a. 1. Żołnierz zawodowy jest obowiązany utrzymywać sprawność fizyczną zapewniającą wykonywanie przez niego zadań służbowych.
2. Żołnierz zawodowy jest poddawany raz w roku sprawdzianowi sprawności fizycznej.
  3. Żołnierz zawodowy może być z przyczyn służbowych lub zdrowotnych zwolniony ze sprawdzianu sprawności fizycznej w danym roku kalendarzowym.
  4. Sprawność fizyczną żołnierza zawodowego ocenia się na podstawie ćwiczeń zróżnicowanych ze względu na płeć, grupy wiekowe oraz jednostki wojskowe i zajmowane stanowiska służbowe.
  5. Na podstawie przeprowadzonego sprawdzianu wystawia się żołnierzowi zawodowemu ocenę sprawności fizycznej wyrażoną w skali od 5 do 2 (bardzo dobra, dobra, dostateczna i niedostateczna).
  6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
    - 1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania sprawdzianu sprawności fizycznej;

- 2) zakres ćwiczeń zróżnicowany ze względu na płeć, grupy wiekowe oraz jednostki wojskowe i zajmowane stanowiska służbowe;
  - 3) tryb zwalniania ze sprawdzianu sprawności fizycznej w danym roku kalendarzowym.
7. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, powinno uwzględnić terminy przeprowadzenia sprawdzianu sprawności fizycznej, kryteria oceniania żołnierzy zawodowych oraz sposób dokumentowania niemożności przystąpienia do tego sprawdzianu.”;

30) art. 52-56 otrzymują brzmienie:

- „Art. 52. 1. Żołnierz zawodowy może pobierać naukę, jeżeli nie koliduje to z wykonywaniem przez niego zadań służbowych.
2. Żołnierz zawodowy pisemnie informuje o fakcie pobierania nauki dowódcę jednostki wojskowej, w której zajmuje stanowisko służbowe.
  3. Żołnierz zawodowy może wystąpić do dowódcy, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o udzielenie pomocy w związku z pobieraniem nauki.
  4. Pomoc, o której mowa w ust. 3, może być udzielona wyłącznie, w przypadkach gdy poziom i kierunek nauki są zbieżne z wymaganiami kwalifikacyjnymi na zajmo-

wanym lub na planowanym do wyznaczenia stanowisku służbowym.

5. Dowódca jednostki wojskowej, po uzyskaniu zgody od organu uprawnionego do wyznaczenia żołnierza zawodowego na wyższe od zajmowanego stanowisko służbowe, może zawrzeć z żołnierzem zawodowym umowę, w której określa między innymi formę pomocy, o której mowa w ust. 3, a w szczególności pokrycie czesnego za naukę, zwrot należności z tytułu kosztów przejazdu na obszarze kraju oraz warunki zwrotu kosztów tej pomocy w przypadku przerwania nauki lub zwolnienia z zawodowej służby wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6, 7, pkt 9 lit. a i pkt 11-16 oraz art. 112 ust. 1 pkt 1, w terminie określonym w umowie, nie dłuższym niż trzy lata od zakończenia nauki.

Art. 53. Żołnierz zawodowy może być kierowany na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą.

Art. 54. 1. Z żołnierzem zawodowym, którego planuje się skierować na koszt wojska na studia lub naukę albo staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą, którego koszt przekracza sześciokrotność najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego, zawiera się umowę, która określa między innymi warunki zwrotu kosztów na jego utrzymanie i naukę w przypadku przerwania kształcenia lub zwolnienia z zawodowej służby wojskowej z przyczyn,

o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6, 7, pkt 9 lit. a i pkt 11-16 oraz art. 112 ust. 1 pkt 1 w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po ich zakończeniu.

2. Organem uprawnionym do zawarcia umowy jest organ, który kieruje żołnierzem zawodowym na studia lub naukę albo staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą.

Art. 55. 1. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb udzielania żołnierzom zawodowym pomocy w związku z pobieraniem przez nich nauki, rodzaj i zakres tej pomocy oraz warunki i tryb jej otrzymywania, wstrzymywania i zwrotu;
  - 2) tryb kierowania na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą i organy właściwe w tych sprawach;
  - 3) warunki zawarcia umowy i jej wzór.
2. Rozporządzenie powinno uwzględnić:
- 1) formy udzielanej pomocy oraz warunki jej wstrzymania;
  - 2) rodzaje i formy nauki, na którą żołnierz zawodowy może być skierowany;
  - 3) koszty na utrzymanie i naukę, które podlegają zwrotowi, w tym zakwaterowania, wyżywienia, umundurowania i nauki oraz dojazdu do miejsca jej pobierania, a także

czesnego i stypendium, oraz określić sposób ich ustalania, a także zwrotu tych kosztów, zawarty w umowie, o której mowa w art. 52 i 54.

Art. 56. 1. Żołnierzowi zawodowemu nie wolno podejmować pracy zarobkowej i prowadzić działalności gospodarczej.

2. Za pracę zarobkową uważa się pracę świadczoną osobiście w ramach stosunku pracy lub na podstawie innego tytułu.

3. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe, może zezwolić żołnierzowi na wykonywanie pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej, jeżeli:

1) nie koliduje to z wykonywaniem zadań służbowych przez żołnierza;

2) wpływa na podwyższenie jego kwalifikacji;

3) nie narusza prestiżu żołnierza zawodowego;

4) prowadzona działalność gospodarcza lub działalność podmiotu, u którego będzie świadczona praca, nie dotyczy wyrobów, o których mowa w przepisach w sprawie klasyfikacji wyrobów obronnych oraz towarów i usług, przeznaczonych na zamówienie jednostek wojskowych.”;

31) w art. 58 ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

- „1. Oficerowie zawodowi, z wyjątkiem oficerów zajmujących stanowiska służbowe sędziów sądów wojskowych oraz stanowiska prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, oraz podoficerowie pełniący zawodową służbę wojskową w organach finansowych i logistycznych są zobowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach handlowych, o nabytym przez żołnierza zawodowego albo jego małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia przez małżonka żołnierza zawodowego funkcji w spółkach handlowych lub spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.
2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, żołnierz zawodowy składa Ministrowi Obrony Narodowej za pośrednictwem Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej.
3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.”;

32) art. 60 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 60. 1. Wymiar czasu służby żołnierzy zawodowych jest określony ich zadaniami służbowymi.
2. Zadania służbowe żołnierzy zawodowych powinny być ustalane przez przełożonych w sposób pozwalający na ich wykonywanie w ramach czterdziestu godzin służby w tygodniu. Wykonywanie zadań służbowych nie może przekraczać przeciętnie czterdziestu ośmiu godzin w tygodniu, w czteromiesięcznym okresie rozliczeniowym.
  3. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje w każdej dobie prawo do co najmniej jedenastu godzin nieprzerwanego odpoczynku.
  4. Przepisy ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do żołnierzy zawodowych realizujących zadania o charakterze nadzwyczajnym niezbędne do ochrony interesów państwa, w szczególności: biorących udział w zapobieganiu skutkom katastrof naturalnych lub awarii technicznych noszących znamiona klęski żywiołowej oraz w celu ich usunięcia, pełniących służby i dyżury, odbywających ćwiczenia i szkolenia poligonowe (morskie) oraz pełniących służbę wojskową poza granicami państwa.
  5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe dni wolne od służby, rozkład czasu służby w tygodniu, sposób udzielania czasu wolnego oraz sposób prowadzenia ewidencji czasu służby, a także okoliczności powodujące przekroczenie tygodniowego czasu służby. Rozporządzenie

powinno w szczególności tak określić rozkład czasu służby w tygodniu, aby ustalać zadania służbowe w pięciodniowym tygodniu służby.”;

33) po art. 60 dodaje się art. 60a i 60b w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Żołnierz zawodowy jest obowiązany uprzedzić bezpośredniego przełożonego o niemożności stawienia się do służby lub spóźnieniu z przyczyny z góry wiadomej lub możliwej do przewidzenia oraz określić przewidywany czas trwania nieobecności.

2. W razie niestawienia się do służby lub spóźnienia z innej przyczyny niż określona w ust. 1, żołnierz zawodowy jest obowiązany poinformować bezpośredniego przełożonego tego samego dnia o przyczynie nieobecności w służbie i przewidywanym czasie jej trwania lub przyczynie spóźnienia.

3. W razie zaistnienia przyczyny uniemożliwiającej dopełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 2, żołnierz zawodowy jest obowiązany poinformować o przyczynie nieobecności w służbie i przewidywanym czasie jej trwania lub przyczynie spóźnienia, niezwłocznie po ustaniu tej przyczyny.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1-3, żołnierz zawodowy jest obowiązany poinformować bezpośredniego przełożonego osobiście lub za pośrednictwem innej osoby, przez środek łączności lub drogą pocztową. Za datę przekazania informacji drogą

pocztową uważa się datę stempla pocztowego.

Art. 60b. Zwolnienie żołnierza zawodowego od zajęć służbowych z powodu choroby następuje na podstawie zaświadczenia lekarskiego wystawionego zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267).”;

34) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje urlop macierzyński na zasadach i w wymiarze określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁵⁾).

2. Żołnierzowi zawodowemu – kobiecie będącej w ciąży lub karmiącej dziecko piersią:

1) nie powierza się obowiązków w wymiarze przekraczającym czterdziestu godzin służby w tygodniu i w porze nocnej;

2) nie deleguje się poza miejsce pełnienia służby – bez zgody żołnierza zawodowego – kobiety;

3) nie powierza się wykonywania zadań służbowych szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 176 Kodeksu pracy.

3. Żołnierz zawodowy – kobieta karmiąca dziecko piersią ma prawo do dwóch półgodzinnych przerw wliczanych do czasu służby. W przypadku karmienia więcej niż jednego dziecka, żołnierz zawodowy – kobieta ma prawo do dwóch przerw po 45 minut każda. Przerwy na karmienie mogą być na wniosek żołnierza zawodowego – kobiety udzielane łącznie.”;

35) w art. 80:

- a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Żołnierzowi zawodowemu spełniającemu równocześnie warunki do otrzymywania dodatków specjalnych o charakterze stałym z kilku tytułów, przysługuje dodatek specjalny w wyższej stawce miesięcznej. Przepis stosuje się odpowiednio w przypadku zbiegu uprawnień do dodatku służbowego.”,

- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki otrzymywania dodatków do uposażenia zasadniczego oraz ich wysokość;
- 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania, zawieszania, obniżania i wstrzymywania dodatków, w tym również w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej;

- 3) szczególne właściwości lub warunki pełnienia zawodowej służby wojskowej uprawniające żołnierzy zawodowych do otrzymywania dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowiska służbowe, których zajmowanie uprawnia do dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz okresy czynnej służby wojskowej, od których jest uzależniona wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

Rozporządzenie powinno uwzględnić, że w przypadku przyznania dodatków specjalnych i służbowych w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej ich wysokość uzależnioną od okresu ich otrzymywania z zastrzeżeniem, że żołnierzowi spełniającemu warunki do otrzymywania dodatków z różnych tytułów wypłaca się tylko jeden dodatek specjalny i dodatek służbowy w najwyższej wysokości.”;

36) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy pełniący zawodową służbę wojskową przez okres całego roku kalendarzowego nabywa prawo do dodatkowego uposażenia rocznego w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Żołnierz zawodowy, o którym mowa w art. 20 ust. 1a, nabywa prawo do dodatkowego uposażenia rocznego w wysokości pro-

porcjonalnej do liczby miesięcy kalendarzowych, za które żołnierzowi przysługiwało uposażenie miesięczne w pełnej wysokości.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie pełnienia przez żołnierza zawodowego zawodowej służby wojskowej przez część roku kalendarzowego dodatkowe uposażenie roczne przysługuje w wysokości proporcjonalnej do liczby miesięcy kalendarzowych, za które żołnierzowi przysługiwało uposażenie miesięczne w pełnej wysokości.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1a, który w roku zwolnienia z zawodowej służby wojskowej nie nabył prawa do dodatkowego uposażenia rocznego, w przypadku zwolnienia go z zawodowej służby wojskowej, w razie spełniania warunków do przyznania emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej, przysługuje dodatkowe uposażenie roczne w wysokości 1/12 miesięcznego uposażenia przysługującego w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej.”;

37) art. 89-92 otrzymują brzmienie:

„Art. 89. 1. W okresie urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych z powodu choroby lub konieczności sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny albo pozostawania w rezerwie kadrowej lub dyspozycji żołnierz zawodowy otrzymuje,

z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w art. 20 ust. 1a i art. 90 ust. 1, uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, należne na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do żołnierza zawodowego, który został zwolniony ze stanowiska służbowego albo podlega zwolnieniu ze stanowiska służbowego w przypadkach wymienionych w art. 45 ust. 1 i 2 do czasu objęcia obowiązków na stanowisku służbowym, przeniesienia do rezerwy kadrowej lub dyspozycji albo zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.

Art. 90. 1. Żołnierzowi zawodowemu, któremu udzielono urlopu okolicznościowego w związku ze sprawowaniem opieki nad najbliższym członkiem rodziny, o którym mowa w art. 62 ust. 12, przysługuje 75% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość, oraz inne należności pieniężne.

2. Należności pieniężne określone w art. 83, art. 85 i 94-98, przysługujące żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1 lub art. 20 ust. 1a, albo członkom jego rodziny, wypłaca

się w wysokości ustalonej, z uwzględnieniem pełnej kwoty uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym oraz zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość, powstałych w okresie, w którym żołnierz zawodowy nie otrzymywał uposażenia lub otrzymywał go w wysokości 75%.

- Art. 91. 1. Żołnierzowi zawodowemu skierowanemu na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą przysługuje uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, należne na stanowisku służbowym zajmowanym bezpośrednio przed skierowaniem, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.
2. Żołnierzowi zawodowemu skierowanemu na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację za granicą przysługuje uposażenie, o którym mowa w ust. 1, oraz mogą być przyznane:
- 1) stypendium miesięczne na pokrycie kosztów utrzymania za granicą;
  - 2) zwrot kosztów zakwaterowania;
  - 3) jednorazowy zwrot uzasadnionych wydatków rzeczowych związanych z przygotowaniem pracy dyplomowej, doktorskiej lub habilitacyjnej;

- 4) zwrot kosztów przejazdów i dojazdów;
  - 5) zwrot opłat wizowych.
3. Należności określone w ust. 2 nie przysługują lub podlegają odpowiedniemu obniżeniu, jeżeli państwo przyjmujące żołnierza zawodowego na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację za granicą pokrywa je w całości lub w części z własnych środków finansowych.
  4. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe warunki, tryb i sposób wypłacania należności, o których mowa w ust. 2, z uwzględnieniem sposobu, terminów, miejsca i jednostek wojskowych właściwych w sprawie wypłacania tych należności.

Art. 92. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który został zawieszony w czynnościach służbowych albo tymczasowo aresztowany, zawiesza się od najbliższego terminu płatności połowę ostatnio otrzymanego uposażenia zasadniczego oraz wypłatę dodatków o charakterze stałym, a także wypłatę należności pieniężnych, o których mowa w art. 94 oraz art. 95 pkt 1 i 3.

2. W razie umorzenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego albo uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem dyscyplinarnym żołnierz zawodowy otrzymuje zawieszoną część uposażenia oraz zawieszane należności pieniężne, wraz z odsetkami

ustawowymi, od dnia, w którym uposażenie lub inna należność pieniężna stała się wymagalna, choćby umorzenie lub uniewinnienie nastąpiło po zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej.”;

38) w art. 94 w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej wskutek upływu terminu wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy organ lub niewyznaczenia na stanowisko służbowe w czasie pozostawania w rezerwie kadrowej albo niewyznaczenia na stanowisko służbowe na kolejną kadencję przysługuje odprawa w wysokości, w przypadku zawarcia kontraktu:”;

39) w art. 96:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 95 pkt 1, przysługuje również żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej, który pełnił zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej, a nie spełnia warunku określonego w ust. 1, o ile żołnierz ten został zwolniony wskutek:

- 1) upływu terminu wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy organ;
- 2) orzeczenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do pełnienia zawodowej służby

wojskowej, w razie gdy utrata tej zdolności została spowodowana wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami służby;

3) niewyznaczenia na stanowisko służbowe w czasie pozostawania w rezerwie kadrowej;

4) niewyznaczenia na stanowisko służbowe na kolejną kadencję.”,

b) dodaje się ust. 8-10 w brzmieniu:

„8. Zwrotu kosztów jednorazowego przejazdu żołnierza i członków jego rodziny oraz zwrotu kosztów przewozu urządzenia domowego do obranego przez żołnierza miejsca zamieszkania w kraju dokonuje się w okresie trzech lat od dnia zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

9. Wyплаты należności, o których mowa w ust. 7, dokonuje się na pisemny wniosek żołnierza zawodowego, na podstawie decyzji wojskowego organu emerytalnego właściwego dla adresu zameldowania żołnierza.

10. Należności pieniężne, związane ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej, inne niż wymienione w art. 95 pkt 1 i 6, wypłaca się na podstawie decyzji dowódcy, o którym mowa w art. 104.”;

40) w art. 103 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Z uposażenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się potrąceń na podstawie prawomocnego orzeczenia

o wymierzeniu kary pieniężnej, wydanego w postępowaniu dyscyplinarnym.”;

41) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108a. Zasady etyki oraz honoru i godności żołnierzy zawodowych określa Kodeks Honorowy Żołnierza Zawodowego Sił Zbrojnych, opracowany i przyjęty przez organy przedstawicielskie żołnierzy zawodowych.”;

42) w art. 109 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy może kandydować do Sejmu i Senatu oraz Parlamentu Europejskiego, na kierownicze stanowiska w państwie obsadzane na podstawie wyboru oraz do organów samorządu terytorialnego.”;

43) w art. 111:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wybrania na posła, w tym do Parlamentu Europejskiego, senatora, na kierownicze stanowisko państwowe obsadzane na podstawie wyboru oraz do organów wykonawczych samorządu terytorialnego;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej;”;

c) po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:

„6a) otrzymania w dwóch kolejnych latach oceny niedostatecznej ze sprawdzianu sprawności fi-

zycznej lub nieprzystąpienia w dwóch kolejnych latach do tego sprawdzianu, chyba że został zwolniony z tego sprawdzianu na podstawie art. 50a ust. 3;

6b) niezłożenia w nakazanym terminie oświadczenia o stanie majątkowym;”,

d) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) odmowy pełnienia służby na równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym;”;

44) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Art. 112. 1. Żołnierza zawodowego można zwolnić z zawodowej służby wojskowej wskutek:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary;
- 2) odmowy wydania lub pozbawienia żołnierza wymaganego poświadczenia bezpieczeństwa;
- 3) niewyznaczenia na stanowisko służbowe na kolejną kadencję;
- 4) otrzymania dostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej;
- 5) zaistnienia potrzeb Sił Zbrojnych – za pisemną zgodą żołnierza.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zwolnienie z zawodowej służby wojskowej następuje po sześciu miesiącach od upływu

kadencji, w ostatnim dniu miesiąca. Okres ten może być skrócony na pisemny wniosek żołnierza.”;

45) w art. 113 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, żołnierza zawodowego skreśla się z ewidencji decyzją dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr wydaną dla celów ewidencyjnych.”;

46) w art. 114:

a) w ust. 4:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr – w odniesieniu do pozostałych żołnierzy zawodowych korpusu oficerów i podoficerów zawodowych;”

– po pkt 2 dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) dowódca jednostki wojskowej – w odniesieniu do żołnierzy zawodowych korpusu szeregowych zawodowych.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej żołnierza zawodowego wskutek dokonanego wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej następuje po upływie sześciu miesięcy od dnia złożenia wypowiedzenia przez żołnierza lub

doręczenia wypowiedzenia dokonanego przez organ wojskowy, w ostatnim dniu miesiąca.”;

47) art. 115 otrzymuje brzmienie:

„Art. 115. 1. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej w przypadkach, o których mowa w art. 111 pkt 2, 4, 6-6b, 7, pkt 9 lit. a, pkt 10 i 16 oraz art. 112 ust. 1, następuje decyzją:

- 1) Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy zawodowych, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1;
- 2) dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr – w odniesieniu do pozostałych żołnierzy zawodowych korpusu oficerów oraz korpusu podoficerów zawodowych;
- 3) dowódcy jednostki wojskowej – w odniesieniu do żołnierzy zawodowych korpusu szeregowych zawodowych.

2. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej w przypadkach, o których mowa w art. 111 pkt 1, 3, 5, 8, pkt 9 lit. b i pkt 11-15, następuje z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się odpowiedniego orzeczenia lub decyzji albo zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę zwolnienia żołnierza zawodowego ze służby.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, stwierdza fakt

zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej rozkazem personalnym, wydanym do celów ewidencyjnych.

4. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej w przypadkach niewymienionych w ust. 2 następuje z dniem określonym w decyzji organu, o którym mowa w ust. 1.”;

48) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. 1. W razie uchylenia orzeczenia, o którym mowa w art. 111 pkt 11 i 13-15 lub art. 112 ust. 1 pkt 1, albo uchylenia lub stwierdzenia nieważności decyzji o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej lub wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez organ wojskowy, ulegają uchyleniu skutki tego orzeczenia lub decyzji, jakie wynikły dla żołnierza zawodowego z tego tytułu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, data zwolnienia z zawodowej służby wojskowej nie ulega zmianie, przy czym uznaje się, że zwolnienie żołnierza zawodowego nastąpiło w drodze wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy organ.
3. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1, przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie w wysokości sześciokrotności kwoty uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na

ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość, a w przypadku gdy stanowisko służbowe, które żołnierz zawodowy zajmował przed zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej, nie istnieje, według stawek na porównywalnym pod względem stopnia etatowego i grupy uposażenia stanowisku służbowym, obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia lub decyzji wymienionej w ust. 1.”;

49) w art. 119 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zwolniony z zawodowej służby wojskowej z powodu, o którym mowa w art. 111 pkt 3, 8, pkt 9 lit. b i pkt 10 oraz art. 112 ust. 1 pkt 3-5, ze względu na szczególny charakter wykształcenia, doświadczenia wojskowego i wiedzy specjalistycznej, korzysta z pierwszeństwa w zatrudnieniu na stanowiskach związanych z obronnością kraju w administracji publicznej i urzędach organów samorządu terytorialnego.”;

50) w art. 120:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Były żołnierz zawodowy, o którym mowa w art. 119 ust. 1, w okresie dwóch lat od zwolnienia z zawodowej służby wojskowej może korzystać z pomocy w zakresie przekwalifikowania, doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy, udzielanej przez właściwe organy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb korzystania przez żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych z uprawnień, o których mowa w ust. 1-3, oraz właściwość organów w tych sprawach. Rozporządzenie powinno uwzględniać szczególne traktowanie tych żołnierzy, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej ze względu na zmiany organizacyjne, o których mowa w art. 114 ust. 2, i nie posiadają uprawnień do świadczeń emerytalnych lub rentowych.”;

51) po art. 122 dodaje się art. 122a w brzmieniu:

„Art. 122a. 1. Żołnierz zawodowy, który w czasie zawodowej służby wojskowej był obowiązany do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym, o którym mowa w art. 58, nie może być, przed upływem trzech lat od zakończenia zawodowej służby wojskowej, zatrudniony albo podejmować pracy zarobkowej na podstawie innego tytułu u przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji lub obrotów wyrobami, o których mowa w przepisach w sprawie klasyfikacji wyrobów obronnych oraz towarów i usług przeznaczonych na zamówienie jednostek wojskowych oraz podmiotach zależnych od tych przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy

z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119) – jeżeli w okresie trzech lat przed zakończeniem służby brał udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia, dotyczących tych wyrobów, towarów i usług lub brał udział w wykonywaniu usług.

2. Udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia, o którym mowa w ust. 1, obejmuje następujące czynności:
  - 1) podejmowanie decyzji o konieczności zakupu;
  - 2) formułowanie i zatwierdzanie wymagań dotyczących przedmiotu zamówienia;
  - 3) przygotowywanie i zatwierdzanie specyfikacji istotnych warunków zamówienia, w szczególności warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz dokumentów określających przedmiot, warunki i tryb udzielenia zamówienia;
  - 4) udział w pracach komisji przetargowej lub zespołu prowadzącego postępowanie o udzielenie zamówienia, a także udział w czynnościach kontroli lub nadzoru nad tymi pracami;
  - 5) udział w negocjacjach, także w przedmiocie dokonywania zmian w umowie, oraz podpisywanie umowy.

3. Wykonywanie umowy, o której mowa w ust. 1, obejmuje dokonywanie odbioru sprzętu, uzbrojenia, robót lub wykonanych usług protokołem, w którym potwierdzono, że sprzęt, uzbrojenie lub roboty spełniają wymagania określone w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a w przypadku usług, że zostały one wykonane zgodnie z przepisami i normami obowiązującymi w danej dziedzinie.”;

52) w art. 123 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. W przypadku niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa służby byłemu żołnierzowi zawodowemu przysługuje odszkodowanie z tytułu poniesionej przez niego w związku z tym szkody w wysokości wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy z tego powodu, nie dłuższy jednak niż sześć tygodni.”;

53) w art. 124 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Rozkaz personalny o powołaniu do służby kandydackiej wydaje, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, komendant szkoły wojskowej.”;

54) po art. 124 dodaje się art. 124a w brzmieniu:

- „Art. 124a. 1. Do służby kandydackiej może być powołana osoba będąca studentem studiów magisterskich (równorzędnych) na kierunku nierealizowanym w ramach szkolnictwa

wojskowego, która odbyła przeszkolenie wojskowe w czasie studiów na podstawie ustawy, o której mowa w art. 33.

2. Rozkaz personalny o powołaniu do służby kandydackiej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wydaje, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.
3. Kontrakt na pełnienie służby kandydackiej z osobą, o której mowa w ust. 1, podpisuje gestor odpowiedniego korpusu osobowego (grupy osobowej).
4. Kandydat na żołnierza zawodowego będący studentem studiów, o których mowa w ust. 1, odbywa w okresie przerw wakacyjnych szkolenie wojskowe oraz pozostaje na zaopatrzeniu logistycznym w wybranej szkole wojskowej.”;

55) art. 132 otrzymuje brzmienie:

„Art. 132. Do żołnierzy pełniących służbę kandydacką stosuje się odpowiednio przepisy art. 8, art. 26, 48-51, art. 54-57, art. 59, art. 60b, art. 70 i art. 105-110.”;

56) w art. 134:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) wybrania na posła, w tym do Parlamentu Europejskiego, senatora, na kierownicze stanowisko państwowe obsadzane na podstawie wyboru oraz do organów wykonawczych samorządu terytorialnego;”,
- po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
  - „8a) skazania prawomocnym wyrokiem na karę ograniczenia wolności;”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
  - „4. Zwolnienie ze służby kandydackiej następuje decyzją komendanta szkoły wojskowej.”;

57) uchyla się art. 135;

58) w art. 137:

- a) w ust. 1:
  - dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
    - „2a) corocznie liczbę kandydatów na żołnierzy zawodowych, którzy mogą być powołani w roku kalendarzowym w poszczególnych szkołach wojskowych;”,
  - uchyla się pkt 5,
- b) w ust. 2:
  - dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
    - „2a) określić corocznie liczbę kandydatów na żołnierzy zawodowych, uwzględniając potrzeby etatowe żołnierzy zawodowych

w poszczególnych korpusach kadry Sił Zbrojnych;”,

– uchyla się pkt 5;

59) art. 141 otrzymuje brzmienie:

„Art. 141. Do żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny stosuje się przepisy ustawy, z wyłączeniem art. 8-18, art. 26, art. 28-30, art. 32, art. 34 ust. 1, art. 35-47, art. 54, art. 56, art. 60-65, art. 67-74, art. 76, art. 78 ust. 4 i 5, art. 79, art. 80, art. 81 ust. 2, 4 i 5, art. 82-90, art. 94-101, art. 104, art. 111-123, art. 130 i art. 133-137.”;

60) w art. 144 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jeżeli niewywiązuje się z obowiązków służbowych, co potwierdzono w opinii służbowej;”;

61) art. 147 otrzymuje brzmienie:

„Art. 147. 1. W razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny żołnierze zawodowi i żołnierze pełniący służbę kandydacką podlegają opiniowaniu służbowemu.

2. Opinię służbową sporządza się:

- 1) na zakończenie szkolenia trwającego co najmniej miesiąc;
- 2) w przypadku niewywiązywania się z obo-

wiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym;

- 3) na żądanie dowódcy jednostki wojskowej zajmującego stanowisko służbowe nie niższe niż dowódca pułku (równorzędne);
  - 4) na zarządzenie szefa organu kadrowego szczebla co najmniej dowódcy rodzaju Sił Zbrojnych;
  - 5) w przypadku zwolnienia żołnierza zawodowego z zawodowej służby wojskowej.
3. Opinię służbową, o której mowa w ust. 1, udostępnia się w przypadku wystąpienia o nią przez sąd, prokuratora, Żandarmerię Wojskową, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego lub Policję.”;

62) w art. 154 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierza zawodowego i żołnierza pełniącego służbę kandydacką w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny można zwolnić z zawodowej służby wojskowej lub służby kandydackiej w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych, potwierdzonego w opinii służbowej;
- 2) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 3) zaistnienia potrzeb Sił Zbrojnych;
- 4) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z zawodowej służby wojskowej;

- 5) prawomocnego orzeczenia środków karnych w postaci pozbawienia praw publicznych lub degradacji albo wydalenia z zawodowej służby wojskowej lub zakazu wykonywania zawodu żołnierza zawodowego;
- 6) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.”;

63) w art. 155 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się żołnierzowi zawodowemu lub żołnierzowi pełniącemu służbę kandydacką wraz z opinią służbową.”;

64) w art. 172 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Żołnierza zawodowego posiadającego tytuł oficera dyplomowanego traktuje się jako żołnierza posiadającego tytuł równorzędny tytułowi zawodowemu magistra.”;

65) w art. 180 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) starszy plutonowy (starszy bosmanmat) – plutonowego (bosmanmata);”;

66) art. 182 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 182. 1. Żołnierza odbywającego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 158, zasadniczą służbę wojskową lub nadterminową zasadniczą służbę wojskową można wyznaczyć na

stanowisko przewidziane dla szeregowych zawodowych.

2. Wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1, nie wiąże się z mianowaniem na stopień wojskowy starszego szeregowego (starszego marynarza) oraz z nabyciem prawa do uposażania żołnierza zawodowego.”;

67) w art. 184 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

- „3) szeregowych zawodowych – osoba, która ukończyła co najmniej zasadniczą szkołę zawodową, jeżeli posiada kwalifikacje przydatne w korpusie szeregowych zawodowych.”;

68) art. 186 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 186. Dla celów ustalania przeciętnego uposażenia, o którym mowa w art. 71 ust. 2, przyjmuje się również uposażenie żołnierzy odbywających nadterminową zasadniczą służbę wojskową.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.⁶⁾) w art. 76 po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

- „13a. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, tryb nadawania stopni wojskowych, o których mowa w ust. 4 i 6, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierzom powołanym do nadterminowej zasadniczej służby wojskowej wypłaca się odprawę, o której mowa w ust. 1, w związku ze zwolnieniem z tej służby, w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnych żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, nie niższej jednak niż określonej w ust. 1.”;

2) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie umorzenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego albo uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem dyscyplinarnym żołnierz otrzymuje zawieszoną część uposażenia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia, w którym uposażenie stało się wymagalne, choćby umorzenie lub uniewinnienie nastąpiło po zwolnieniu żołnierza z czynnej służby wojskowej.”;

3) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Przepisów art. 40-42 nie stosuje się do zaliczek pobranych przez żołnierza do rozliczenia, które potrąca się z uposażenia i innych należności pieniężnych w pełnej wysokości, niezależnie od potrąceń dokonywanych z innych tytułów.

2. Z uposażenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1, dokonuje się potrąceń na podstawie prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary pieniężnej, wydanego w postępowaniu dyscyplinarnym.”;

4) art. 47 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 47. 1. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny żołnierze pełniący czynną służbę wojskową otrzymują uposażenie i inne należności pieniężne, w wysokości i na zasadach określonych jak dla żołnierzy zawodowych w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.
2. Żołnierze, o których mowa w ust. 1, posiadający stopnie wojskowe szeregowego (marynarza) otrzymują uposażenie zasadnicze w wysokości 80% najniższej stawki uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego.
  3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w czasie stanu wojennego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 100 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Naczelny Prokurator Wojskowy może zwolnić asesora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego, jeżeli nie został on powołany na stanowisko prokuratora

w terminie sześciu miesięcy od dnia upływu okresu, na który powierzono asesorowi pełnienie czynności prokuratorskich.”;

2) w art. 110 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prokuratora wojskowego i asesora nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej przed odwołaniem go ze stanowiska prokuratora lub asesora.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 370 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 179, poz. 1750) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 2 uchyla się pkt 5;

2) w art. 22:

a) w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) odwołanie z zajmowanego stanowiska służbowego;”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Karę dyscyplinarną, o której mowa w ust. 1 pkt 6a, można wymierzyć żołnierzom zawodowym.”;

3) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Kara odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego oznacza zwolnienie z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego oraz utratę uprawnień z nim związanych.

2. Karę, o której mowa w ust. 1, można wymierzyć

za czyny wymienione w art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3 albo za przewinienie dyscyplinarne polegające na istotnym niedopełnieniu obowiązków służbowych lub istotnym przekroczeniu uprawnień służbowych.

3. Żołnierza, któremu wymierzono karę, o której mowa w ust. 1, zwalnia się z dotychczas zajmowanego stanowiska i wyznacza na inne stanowisko służbowe lub przenosi do rezerwy kadrowej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711 i Nr 191, poz. 1414).”;

4) w art. 59 w ust. 2:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wymienioną w pkt 6a – przełożony dyscyplinarny zajmujący stanowisko służbowe nie niższe niż dowódca jednostki wojskowej zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika (komandora),”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wymienioną w pkt 10:

a) dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni nadterminową zasadniczą służbę wojskową,

- b) rektor uczelni wojskowej lub komendant szkoły podoficerskiej, w której kandydat na żołnierza zawodowego pełni służbę wojskową,
- c) organ wojskowy uprawniony do powołania do zawodowej służby wojskowej.”;

5) w art. 77 uchyla się ust. 2;

6) w art. 89:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonanie kary dyscyplinarnej zarządza i nadzoruje organ, który wydał orzeczenie o ukaraniu w pierwszej instancji, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6 oraz art. 88 ust. 3.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Zarządzenie wykonania kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 6a, stanowi decyzja organu wojskowego o zwolnieniu żołnierza zawodowego z zajmowanego stanowiska służbowego.

6. Prawomocne orzeczenie o wymierzeniu kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 10, stanowi podstawę do zwolnienia żołnierza z nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, ze służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego oraz z zawodowej służby wojskowej, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.”;

7) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. 1. W razie uchylecia orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej, o której mowa:

- 1) w art. 22 ust. 1 pkt 10 – ukaranemu przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie w wysokości sześciomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, według stawek obowiązujących na stanowisku służbowym zajmowanym w dniu uprawomocnienia się orzeczenia wraz z odsetkami ustawowymi; przywrócenie do czynnej służby wojskowej następuje na wniosek ukaranego, jeżeli spełnia on wymagania w zakresie wieku oraz zdolności fizycznej i psychicznej do tej służby;
- 2) w art. 22 ust. 1 pkt 6a – ukaranego przywraca się na dotychczas zajmowane stanowisko służbowe, a w razie braku takiej możliwości – na równorzędne stanowisko służbowe lub przenosi się do rezerwy kadrowej, oraz wypłaca się utraconą wskutek kary dyscyplinarnej część uposażenia należnego na tym stanowisku, według stawek obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia wraz z odsetkami ustawowymi;
- 3) w art. 22 ust. 1 pkt 3 – ukaranemu wypłaca się kwotę odpowiadającą kwocie kary pieniężnej wraz z odsetkami ustawowymi.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio w razie złagodzenia kary pieniężnej lub zastąpienia jej inną, łagodniejszego rodzaju – w części, w której obwiniony nie powinien być jej ponieść.
3. Zasady i tryb postępowania w przypadku uchylecia orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z zawodowej służby wojskowej reguluje art. 116 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.⁹⁾) art. 29f otrzymuje brzmienie:

„Art. 29f. Przez żołnierzy zawodowych, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. c, rozumie się również żołnierzy odbywających nadterminową zasadniczą służbę wojskową.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) dokonywanie analizy oświadczeń o stanie majątkowym żołnierzy zawodowych i przedstawianie Ministrowi Obrony Narodowej wniosków w tym względzie,”;
- 2) w art. 31:
  - a) uchyla się ust. 5,

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Do wniosków, o których mowa w ust. 4, 9 i 10, stosuje się odpowiednio ust. 8. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 9 lub 10, może zapoznać się z materiałami uzasadniającymi wnioski, zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzanej w tej sprawie.”,

c) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Na postanowienia sądu w przedmiocie kontroli operacyjnej, o których mowa w ust. 1, 4, 9 i 10, przysługuje zażalenie organowi Żandarmerii Wojskowej, który złożył wniosek o wydanie tego postanowienia. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218) w art. 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nabór kandydatów do korpusu służby cywilnej na stanowiska związane z obronnością kraju odbywa się z uwzględnieniem pierwszeństwa w zatrudnieniu przysługującego osobom zwolnionym z zawodowej służby wojskowej, o których mowa w art. 119 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711 i Nr 191, poz. 1414).”.

Art. 9. Sprawy wszczęte, lecz niezakończone ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 10. Do spraw dotyczących kosztów nauki kandydatów na żołnierzy zawodowych i żołnierzy zawodowych, w przypadku gdy pobierali naukę przed dniem wejścia w życie ustawy, a zwolnienie ze służby nastąpiło po dniu wejścia w życie ustawy, do obowiązku zwrotu równowartości kosztów poniesionych przez wojsko na jego utrzymanie i naukę stosuje się przepisy dotychczasowe

Art. 11. 1. Ustalona, w dniu wejścia w życie ustawy, dla żołnierzy zawodowych dwunastomiesięczna kadencja na stanowiskach służbowych staje się z mocy prawa osiemnastomiesięczną kadencją na tych stanowiskach służbowych.

2. Decyzje o wyznaczeniu na stanowiska służbowe, wydane przez organy wymienione w art. 44 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc.

3. W odniesieniu do żołnierzy zawodowych, o których mowa w ust. 1, nie wydaje się decyzji o wyznaczeniu na zajmowane obecnie stanowiska służbowe i nie dokonuje się zmian w obecnych dokumentach etatowych jednostki wojskowej (komórki organizacyjnej) oraz kartach opisu stanowisk.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4 ust. 4 i 6, art. 26 ust. 10, art. 46 ust. 1, art. 60 ust. 5, art. 80 ust. 6, art. 91 ust. 4, art. 120 ust. 4, art. 137 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 4 ust. 4 i 6, art. 26 ust. 14, art. 46 ust. 1, art. 60 ust. 5, art. 80 ust. 6, art. 91 ust. 4, art. 120 ust. 4, art. 137 ust. 1 ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych, ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej, ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych i ustawę z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej.
  - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711 i Nr 191, poz. 1414.
  - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 185, poz. 1907, z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 191, poz. 1414.
  - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.
  - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1044.
  - 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 191, poz. 1414.
  - 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.
  - 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1363 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1609 i Nr 179, poz. 1750 oraz z 2005 r. Nr 122, poz. 1025.
  - 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1044.
  - 10) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 19, poz. 239, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 100, poz. 1080 i Nr 154, poz. 1784 i 1799, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 152, poz. 1267, Nr 213, poz. 1802 i Nr 214, poz. 1805, z 2003 r. Nr 149, poz. 1454, Nr 166, poz. 1609, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.
  - 11) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804, z 2003 r. Nr 113, poz. 1070 i Nr 139, poz. 1326, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 171, poz. 1800 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711.

UZASADNIENIE

Dwuletni okres funkcjonowania nowej ustawy pragmatycznej żołnierzy zawodowych pozwala na jej ocenę, wyciągnięcie stosownych wniosków oraz zaproponowanie niezbędnych zmian, doskonalących realizację nowej polityki kadrowej. Proponowane w projekcie niniejszej ustawy o zmianie ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych – zwanej dalej „ustawą”, (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711 i Nr 191, poz. 1414) rozwiązania mają głównie na celu poprawę efektywności systemu kadrowego w Siłach Zbrojnych RP.

- I. Upoważnienie dla Rady Ministrów do ustalania liczby stanowisk służbowych w poszczególnych korpusach kadry zawodowej Sił Zbrojnych oraz Ministra Obrony Narodowej do określenia nazw stanowisk służbowych

Ustalenie liczby stanowisk służbowych w poszczególnych korpusach kadry zawodowej Sił Zbrojnych oraz określenie nazw tych stanowisk występujących w Siłach Zbrojnych z jednoczesnym ustaleniem ich stopni etatowych i grup uposażenia oraz określenie liczby stanowisk służbowych w poszczególnych stopniach etatowych ma wyposażyć organy wojskowe, zarówno odpowiedzialne za sprawy organizacyjno-etatowe, jak i kadrowe, w instrument pozwalający racjonalnie planować i wyznaczać żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe.

Stąd też przewiduje się, aby Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określała liczbę stanowisk służbowych w poszczególnych korpusach kadry zawodowej Sił Zbrojnych, a Minister Obrony Narodowej określał, również w drodze rozporządzenia, nazwy stanowisk służbowych występujące w armii, z jednoczesnym ustaleniem ich stopni etatowych i grup uposażenia oraz określał liczbę stanowisk służbowych w poszczególnych stopniach etatowych (np. dla płk, ppłk, mjr itd.).

W tym celu ustala się nowe brzmienie w art. 4 ust. 4 ustawy (art. 1 pkt 1 lit. a projektu) oraz w art. 4 ust. 6 ustawy (art. 1 pkt 1 lit. b projektu).

II. Likwidacja obszarów stanowisk służbowych

Wojskowa ustawa pragmatyczna dokonała z dniem 1 lipca 2004 r. podziału wszystkich stanowisk oficerskich na obszary: główne, pośrednie, zabezpieczające i szczególne. Zajmowanie stanowisk służbowych w poszczególnych obszarach ma bezpośredni wpływ na rozwój służbowy żołnierzy zawodowych. Żołnierze zawodowi, w dniu wejścia w życie ustawy, nie mieli wpływu na to, do jakiego obszaru stanowisk zostało zakwalifikowane ich dotychczasowe stanowisko. W przypadku zakwalifikowania ich stanowisk do np. obszaru stanowisk zabezpieczających, zostali pozbawieni perspektyw rozwoju służbowego. Uwzględniając powyższe oraz opinie krytykujące podział stanowisk służbowych na obszary, proponuje się ich zniesienie. Nowe regulacje mają wyrównać szanse na rozwój służbowy żołnierzy zawodowych, w tym możliwość osiągnięcia najwyższych stanowisk służbowych w Siłach Zbrojnych.

Powyższe powoduje uchylenie w art. 6 w ust. 1 pkt 7-10 oraz art. 39 ustawy (art. 1 pkt 3 lit. a oraz art. 1 pkt 23 projektu), nowe brzmienie art. 6 ust. 1 pkt 12 i art. 40 ustawy (art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie oraz art. 1 pkt 24 projektu).

III. Wprowadzenie instytucji „gestora korpusu osobowego”

Gestor korpusu osobowego spełnia niezwykle istotną rolę w kształtowaniu przebiegu służby żołnierzy zawodowych w odpowiednim korpusie osobowym. Odpowiada za opracowanie i uaktualnianie modelu przebiegu służby żołnierzy zawodowych w swoim korpusie osobowym, wpływa na rozwój służbowy żołnierzy zawodowych przez współuczestniczenie w procesie naboru, doskonalenia zawodowego i sporządzania opisu stanowisk służbowych, a także opiniowania prognoz żołnierzy zawodowych danego korpusu osobowego (grupy osobowej). Fakultatywny charakter

zasięgnięcia opinii gestora korpusu osobowego (grupy osobowej), szczególnie przy wyznaczeniu na wyższe stanowiska służbowe i zmiany korpusu osobowego, ma przyczynić się do zobrazowania sytuacji w poszczególnych korpusach osobowych, a jednocześnie nie będzie mieć wpływu na kompetencje organów, które decyzje podejmują w granicach swobodnego uznania administracyjnego.

Z tych względów uważa się, że rola gestora korpusu osobowego powinna być określona w ustawie.

Powyższe powoduje dodanie w art. 6 w ust. 1 pkt 19, w art. 34 ust. 3, w art. 35 ust. 3, w art. 44 ust. 3 ustawy (art. 1 pkt 3 lit. a tiret czwarte, art. 1 pkt 19, art. 1 pkt 20 lit. b, art. 1 pkt 26 projektu).

IV. Droga służbowa

Proponuje się, aby funkcjonująca w praktyce instytucja „drogi służbowej” w sprawach wynikających ze stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej, innych niż wymienione w art. 8 ust. 1 i 2 ustawy, (tj. podlegających zaskarżeniu do sądu administracyjnego) znalazła swoje odzwierciedlenie w pragmatyce służbowej. Regulacja ta usprawni załatwianie tych spraw, które kierowane są przez żołnierzy zawodowych do różnych osób i instytucji, a których rozwiązanie pozostaje de facto we właściwości organów wojskowych.

Podobna regulacja, choć w bardziej restrykcyjnej formie, znajduje się w ustawie o ustroju sądów powszechnych regulującej m.in. załatwianie spraw ze stosunku służbowego sędziów.

Wprowadzenie takiej regulacji ustawowej konieczne jest z uwagi na szczególny charakter służby i specyfikę armii opartej na hierarchicznym podporządkowaniu, rozkazodawstwie oraz jednoosobowym dowodzeniu. Należy zauważyć, że żołnierz zawodowy, podobnie jak sędzia, jest funkcjonariuszem publicznym i sprawy wynikające ze stosunku służbowego – podobnie jak sędzia – zobowiązany jest załatwiać za pośrednictwem bezpośrednich przełożonych. Przyzwolenie na taką regulację wynika ze

szczególnego charakteru służby, która w każdych warunkach wymaga zdyscyplinowania, lojalności i poświęcenia.

Wprowadzenie tej instytucji w żadnej mierze nie odbierze żołnierzom możliwości korzystania z innych instytucji prawa powszechnie obowiązującego.

Powyższe powoduje dodanie w art. 6 w ust. 1 pkt 22 (art. 1 pkt 3 projektu).

V. Zmiana kompetencji kadrowych w zakresie powoływania i zwalniania z zawodowej służby wojskowej

Nowy, przewidywany kształt Sztabu Generalnego WP powoduje, że zakres kompetencji kadrowych przypisanych Szefowi Sztabu Generalnego WP, na gruncie pragmatyki, ulegnie zmianie. Obecnie Szef Sztabu Generalnego WP jest jedynym organem uprawnionym do powoływania do zawodowej służby wojskowej i jednym z dwóch organów – obok Ministra Obrony Narodowej – uprawnionych do zwalniania z zawodowej służby wojskowej. Czynności te mają czysto administracyjny charakter i są objęte kognicją sądów administracyjnych. Przewidywany zakres funkcjonalny Sztabu Generalnego WP powoduje, że sprawy administracyjne należy przenieść do zakresu innych organów.

Proponuje się w tym względzie, aby dotychczasowe kompetencje Szefa Sztabu Generalnego WP, zawarte w ustawie pragmatycznej, przekazać odpowiednio Ministrowi Obrony Narodowej (w odniesieniu do żołnierzy zawodowych w stopniach pułkowników i wyższych) oraz w pozostałym zakresie dyrektorowi departamentu właściwego w sprawach kadr.

Dotychczasowa praktyka (potwierdzona opiniami dowódców) wykazała, że powoływanie do korpusu szeregowych zawodowych powinien realizować dowódca jednostki wojskowej, w której etacie występują takie stanowiska (ma przyznane środki finansowe na ten cel). Znacznie skróciłoby to okres powoływania do służby. Uważa się również, że to dowódca jednostki będzie mógł dobierać żołnierzy na stanowiska szeregowych zawodowych, w większości spośród żołnierzy odbywających zasadniczą i nadterminową

zasadniczą służbę wojskową w tej jednostce wojskowej. Tą formą służby są zainteresowani ci, którzy mieszkają w pobliżu danej jednostki wojskowej. Nie ma zatem potrzeby angażowania wyższych organów, poza dowódcą i właściwym wojskowym komendantem uzupełnień, w proces powołania żołnierza do zawodowej służby wojskowej w korpusie szeregowych zawodowych.

Powyższa propozycja powoduje, że muszą być również zmienione kompetencje Szefa Sztabu Generalnego WP dotyczące: mianowania na stopnie wojskowe osób powoływanych do zawodowej służby wojskowej (szeregowych i podoficerów), przenoszenia do rezerwy kadrowej, wyznaczania na stanowiska służbowe, w tym poza granicami państwa, oraz skreślenia z ewidencji wojskowej.

Omawiane zmiany powodują nowe brzmienie w art. 9 ust. 3, w art. 24 ust. 2 i 3, w art. 32 ust. 4, w art. 34 ust. 1, w art. 113 ust. 3, w art. 114 ust. 4, w art. 115 ust. 1, w art. 124 ust. 3 oraz w art. 134 ust. 4 ustawy (art. 1 pkt 6, art. 1 pkt 13, art. 1 pkt 18, art. 1 pkt 19, art. 1 pkt 45, art. 1 pkt 46, art. 1 pkt 47, art. 1 pkt 53 oraz art. 1 pkt 56 lit. b projektu) oraz nowe brzmienie art. 20 ust. 3 pkt 2 ustawy (art. 1 pkt 10 lit. b projektu).

VI. Zmiana kompetencji kadrowych w zakresie wyznaczania i zwalniania ze stanowisk służbowych

Dotychczasowa praktyka działania ustawy wykazała, że w celu efektywniejszego prowadzenia polityki kadrowej (prognozowania karier żołnierzy zawodowych) niezbędne jest scentralizowanie kompetencji kadrowych w zakresie wyznaczania i zwalniania ze stanowisk służbowych. Istotna również w tym względzie jest potrzeba maksymalnego połączenia w kompetencjach jednego organu spraw wyznaczeń na stanowiska służbowe i mianowań na stopnie wojskowe, czego wymaga zasada tożsamości stopnia wojskowego ze stopniem etatowym zajmowanego stanowiska służbowego.

W celu realizacji powyższego założenia uznano, że organami właściwymi do wyznaczania na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk żołnierzy zawodowych będą: w odniesieniu do oficerów od stopnia majora w zwyż (komandora podporucznika) Minister Obrony Narodowej, a w odniesieniu do niższych stopni wojskowych – odpowiedni dowódcy (Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej) i dowódca Garnizonu Warszawa – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego kapitana (włącznie w podległych jednostkach wojskowych).

W tym celu ustala się nowe brzmienie art. 44 ustawy (art. 1 pkt 26 projektu).

VII. Stworzenie prawnych możliwości delegowania żołnierzy zawodowych do pracy w strukturach międzynarodowych, na podstawie indywidualnego kontraktu

W świetle obowiązujących uregulowań nie ma możliwości podejmowania przez żołnierza zawodowego pracy poza granicami państwa, w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych, na podstawie umowy (kontraktu) zawartej między żołnierzem a taką organizacją. Systematycznie przekazywane do resortu obrony narodowej propozycje zatrudnienia polskich oficerów, np. w strukturach Organizacji Narodów Zjednoczonych, nie mogą być realizowane z uwagi formalnoprawne przeszkody.

W celu uregulowania omawianej kwestii zaproponowano zapis ustawowy umożliwiający żołnierzom zawodowym, za zgodą Ministra Obrony Narodowej, podpisanie indywidualnego kontraktu na pracę poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub w międzynarodowych strukturach wojskowych, przeniesienie do rezerwy kadrowej, na okres pracy w tej organizacji, nie dłuższy jednak niż 5 lat w trakcie całej zawodowej służby wojskowej. W trakcie przebywania w rezerwie kadrowej żołnierz nie będzie otrzymywał uposażenia i innych świadczeń z wojska. W praktyce organizacja międzynarodowa występować będzie do Ministra

Obrony Narodowej z wnioskiem o umożliwienie zatrudnienia określonego żołnierza zawodowego (o odpowiednim stopniu wojskowym i doświadczeniu) i dopiero po uzyskaniu akceptacji ze strony resortu obrony narodowej żołnierz zawodowy będzie mógł ubiegać się o to zatrudnienie. Akceptacja ta będzie poprzedzona analizą potrzeb Sił Zbrojnych (art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy), rozumianych jako celowość przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej i zdobywania (na koszt tamtejszego pracodawcy) w strukturach organizacji międzynarodowych wojskowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych doświadczeń, które zostaną wykorzystane na stanowisku służbowym po powrocie do kraju. Należy zauważyć, że w poprzednim stanie prawnym żołnierze zawodowi podejmujący taką formę aktywności zawodowej byli przenoszani w stan nieczynny. Zważywszy na fakt, że stanu nieczynnego, jako formy pełnienia zawodowej służby wojskowej, w obecnym stanie prawnym nie ma, proponuje się przenoszenie tych żołnierzy do rezerwy kadrowej. Uważa się, że zdobyte w ten sposób międzynarodowe doświadczenie przez bardzo nieliczną grupę (kilku rocznie) żołnierzy zawodowych zaprocentuje po ich powrocie do kraju w trakcie pełnienia służby na kolejnych stanowiskach służbowych.

Powyższe powoduje dodanie w art. 20 ust. 1a i ust. 5 ustawy (art. 1 pkt 10 lit. a i c projektu) oraz nadanie nowego brzmienia w art. 20 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy (art. 1 pkt 10 lit. b projektu).

VIII. Zmiany w systemie opiniowania służbowego

Zmiany te mają głównie na celu usprawnienie procesu opiniowania służbowego żołnierzy zawodowych oraz wprowadzenie możliwości opiniowania żołnierzy zawodowych w trakcie kadencji oraz określanie przy tym opiniowaniu nowej prognozy przebiegu służby. Obecne regulacje nie przewidywały takiej możliwości. Konieczne jest, aby opiniowanie mogło być przeprowadzane w każdym czasie, w przypadkach uzasadnionych potrzebą wyznaczenia żołnierzy zawodowych na wakujące stanowiska służbowe,

które zostały zwolnione w wyniku niedających się przewidzieć działań, takich jak: wypowiedzenie stosunku zawodowej służby wojskowej przez innego żołnierza, orzeczenie przez Wojskową Komisję Lekarską niezdolności do zawodowej służby wojskowej itp.

Ponadto przewiduje się rozszerzenie zakresu opiniowania służbowego o cechy osobowe żołnierza zawodowego. Sposób oceny tych cech będzie wyszczególniony w formularzu opinii służbowej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie opiniowania. Formularz ten zawierać będzie również rubryki dotyczące karalności żołnierza zawodowego, zarówno karnego jak i dyscyplinarnego.

Uwzględniając powyższe, rezygnuje się z przeprowadzania opiniowania specjalnego, uznając, że jedyną opinią o żołnierzu zawodowym jest jednolita opinia służbowa. Jednocześnie wymienia się organy, którym udostępnia się opinię służbową o żołnierzu zawodowym.

Ponadto wprowadza się regulację przesądzającą jednoznacznie, że prawo wniesienia odwołania przysługuje od treści opinii służbowej oraz ocen, a nie od określonej dla żołnierza zawodowego prognozy przebiegu zawodowej służby wojskowej. Prognoza ta, weryfikowana przez właściwe organy, jest informacją przekazywaną żołnierzowi zawodowemu o jego przewidywanej „ścieżce rozwoju”, zdeterminowanej przede wszystkim potrzebami Sił Zbrojnych.

Powyższe powoduje nowe brzmienie w art. 14 ust. 2, art. 26, art. 41, w art. 42 ust. 2, w art. 111 pkt 6, w art. 112 pkt 4, w art. 144 ust. 1 pkt 1, art. 147, w art. 154 ust. 1 ustawy (art. 1 pkt 9 lit. a, art. 1 pkt 15, art. 1 pkt 24 i 25, art. 1 pkt 43 lit. b, art. 1 pkt 44, art. 1 pkt 59, art. 1 pkt 60, pkt 61).

IX. Umożliwienie podoficerom przejścia do korpusu oficerów zawodowych

Zmiana ta ma na celu umożliwienie najlepszym podoficerom zawodowym pełniącym służbę na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej, którzy uzyskali tytuł zawodowy magistra i bardzo dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej oraz nie ukończyli trzydziestu pięciu lat życia, po odbyciu przez

nich szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera, mianowania ich na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).

Powyższe powoduje nowe brzmienie art. 28 ustawy (art. 1 pkt 16 projektu).

X. Zmiana okresów trwania kadencji

Dwuletni okres funkcjonowania ustawy pozwolił ocenić obowiązujące okresy kadencji. Praktyka wskazuje, że roczny okres kadencji jest niewystarczający. Stąd też proponuje się okresy kadencji na stanowiskach służbowych od półtora roku do lat trzech jako optymalne.

Okres kadencji w przypadkach uzasadnionych potrzebami Sił Zbrojnych może być, na wniosek organu uprawnionego do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe, przedłużony o dwanaście miesięcy.

Kadencyjność jest ściśle powiązana z opiniowaniem służbowym i prognozowaniem ścieżki rozwoju żołnierzy, w związku z czym żołnierz zawodowy minimum co 3 lata musi być opiniowany. Tak ustalone okresy kadencyjności wyzwalając będą niezbędny ruch kadrowy, jak również zapobiegają niekorzystnemu zjawisku dla każdej struktury, jakim jest „zasiedzenie” na stanowiskach. W Siłach Zbrojnych taki stan rzeczy nie może być akceptowany.

Wydłużenie z jednego do półtora roku minimalnego okresu kadencji, powodowany jest głównie tym, że proces opiniowania służbowego rozpoczyna się na sześć miesięcy przed upływem okresu kadencji. Przy rocznym okresie kadencji de facto żołnierz zawodowy oceniany był za niecałe sześć miesięcy pełnienia służby na zajmowanym stanowisku służbowym. Ostatnie dwa lata wykazały, że jest to okres za krótki do rzetelnej i obiektywnej oceny żołnierza zawodowego. Wydłużenie najkrótszej kadencji do półtora roku pozwoli na wydanie opinii o żołnierzu zawodowym za okres jednego roku pełnienia obowiązków na stanowisku służbowym.

Powyższe powoduje nadanie nowego brzmienia art. 37 ust. 2 ustawy (art. 1 pkt 22 lit. a projektu).

XI. Nałożenie na żołnierzy zawodowych ustawowego obowiązku utrzymywania sprawności fizycznej

Utrzymywanie sprawności fizycznej jest obowiązkiem żołnierzy zawodowych i ma bezpośredni wpływ na gotowość bojową. W aktualnym stanie prawnym – w akcie prawnym powszechnie obowiązującym – nie ma regulacji zobowiązującej żołnierzy zawodowych do utrzymywania swojej sprawności fizycznej. Przewiduje się zatem umieszczenie w ustawie pragmatycznej zapisu nakładającego na żołnierza zawodowego taki obowiązek, jak również reguluje się kwestię poddawania żołnierzy zawodowych – raz w roku – sprawdzianowi sprawności fizycznej. Sprawność fizyczna żołnierzy zawodowych będzie oceniana na podstawie ćwiczeń zróżnicowanych ze względu na płeć, grupy wiekowe oraz jednostki wojskowe i zajmowane stanowiska służbowe. Określone zostaną również przypadki, które powodować będą zwolnienie z tego sprawdzianu w danym roku kalendarzowym.

Gdy żołnierz zawodowy otrzyma w dwóch kolejnych latach ocenę niedostateczną ze sprawności fizycznej lub nie przystąpi w tym okresie do tego sprawdzianu, będzie zwalniany z zawodowej służby wojskowej.

Przewiduje się również możliwość kierowania żołnierza zawodowego do komisji lekarskiej w przypadku, gdy otrzyma ze sprawdzianu sprawności fizycznej ocenę niedostateczną lub gdy nie przystąpi do tego sprawdzianu.

Powyższe powoduje dodanie w art. 5 ust. 3 pkt 7 i ust. 4 pkt 4, art. 50a oraz w art. 111 pkt 6a ustawy (art. 1 pkt 2 lit. a i b, art. 1 pkt 29 oraz art. 1 pkt 43 lit. c projektu).

XII. Doprecyzowanie regulacji dotyczącej zarobkowania żołnierzy

Zmiana ma na celu jednoznaczne uregulowanie kwestii zarobkowania żołnierzy i prowadzenia przez nich działalności gospodarczej. Zgodnie z przyjętymi rozwiązaniami zasadą będzie, że żołnierzowi zawodowemu nie wolno podejmować pracy zarobkowej i prowadzić działalności gospodarczej, chyba że dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe, zezwoli temu żołnierzowi zawodowemu na podjęcie dodatkowej pracy. Dowódca jednostki wojskowej, udzielając takiego zezwolenia, będzie musiał zbadać i rozstrzygnąć m.in. czy prowadzona przez żołnierza zawodowego działalność gospodarcza lub działalność podmiotu, u którego ten żołnierz chce podjąć pracę, nie dotyczy wyrobów, o których mowa w przepisach w sprawie klasyfikacji wyrobów obronnych oraz towarów i usług, przeznaczonych na zamówienie jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej.

Ponadto projekt ustawy przewiduje, że oficerowie oraz podoficerowie pełniący służbę w organach finansowych i logistycznych zwolnieni z zawodowej służby wojskowej, którzy uczestniczyli w procesie zamówień dotyczących wyrobów na potrzeby wojska, nie będą mogli być zatrudniani w okresie trzech lat od zakończenia służby u przedsiębiorców, jak również w podmiotach zależnych od tych przedsiębiorców, którzy zamówienia te realizowali.

Powyższe powoduje nadanie nowego brzmienia art. 56 ustawy (art. 1 pkt 31 projektu) i dodanie nowego art. 122a ustawy (art. 1 pkt 51 projektu).

XIII. Przyjęcie nowej formy zobowiązania żołnierza zawodowego do zwrotu kosztów jego kształcenia poniesionych przez wojsko, w przypadku odejścia ze służby przed upływem określonego czasu służby

Dotychczasowe regulacje nakazują żołnierzom zawodowym, będącym absolwentami szkół wojskowych i żołnierzom skierowanym na studia lub naukę oraz na staż naukowy lub kurs trwający ponad pięć miesięcy, którzy wypowiedzieli stosunek służbowy zawodowej służby wojskowej lub zostali

z niej zwolnieni m.in. wskutek zrzeczenia się obywatelstwa, odmowy przyjęcia skierowania do komisji lekarskiej, otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny z opinii służbowej, odmowy pełnienia służby na równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym, skazania prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary (art. 111 pkt 1, 4, 6, 7 oraz pkt 11-16, a także art. 112 pkt 1 ustawy), zwracać zwaloryzowane na dzień zwolnienia ze służby koszty poniesione na jego utrzymanie i naukę. Obowiązkiem zwrotu kosztów kształcenia obciąża się żołnierzy zawodowych, którzy nie przesłużyli odpowiedniego czasu po odbyciu ww. nauki. Podobna zasada dotyczy również żołnierzy zwalnianych ze służby kandydackiej. Rozwiązania te nie sprawdzają się obecnie, powodują trudności w naliczaniu rzeczywistych kosztów nauki oraz nie przystają do aktualnych potrzeb.

Kolejnym argumentem do zmiany dotychczasowych zasad zwrotu omawianych kosztów jest fakt podwyższenia od 2004 r. kryteriów w zakresie wykształcenia dla kandydatów ubiegających się o powołanie do zawodowej służby wojskowej. Zasadniczym źródłem naboru do korpusu oficerów jest środowisko absolwentów cywilnych studiów wyższych drugiego stopnia (magistrowie), a do korpusu podoficerów – absolwentów szkół średnich, którzy zdali maturę. Tak więc ich dalsze kształcenie wojskowe ma charakter kursowy, nieporównywalnie tańszy od kształcenia w systemie czteroletnich studiów w szkole oficerskiej, czy też dwu- lub trzyletnim systemie w szkołach chorążych.

Nowe rozwiązania przewidują, że w przypadku kosztów kształcenia żołnierza zawodowego, które przekroczą 6-krotność najniższego uposażenia żołnierza zawodowego (1 630 PLN x 6, tj. 9 780 PLN), z żołnierzem zawodowym właściwy organ wojskowy będzie zobowiązany podpisać, przed skierowaniem na naukę, stosowną umowę cywilnoprawną, na wzór przepisów prawa pracy. Umowa ta określi szczegółowo, jakie koszty będą podlegały zwrotowi, w tym zakwaterowania, umundurowania, żywienia, nauki, dojazdów oraz stypendium, a także wskaże warunki

(w tym termin, w którym nie może zostać rozwiązany przez żołnierza zawodowego stosunek służbowy) i sposób zwrotu tych kosztów.

Powyższe powoduje nowe brzmienie art. 54, w art. 55 ust. 1 pkt 3, w art. 55 ust. 2 pkt 3 oraz art. 132 ustawy (art. 1 pkt 30 oraz art. 1 pkt 54 projektu).

XIV. Rozszerzenie obowiązku do składania oświadczeń majątkowych na wszystkich oficerów zawodowych i wprowadzenie dotyczących tego przepisów dyscyplinujących

Zmieniono zakres podmiotowy żołnierzy zawodowych zobowiązanych do składania oświadczeń majątkowych. Dotychczas istnieje obowiązek składania Ministrowi Obrony Narodowej przez żołnierzy zajmujących stanowiska służbowe dowódców jednostek wojskowych, ich zastępców oraz głównych księgowych oświadczeń o ich stanie majątkowym. W projekcie ustawy przewiduje się, że oświadczenia majątkowe będą składać wszyscy oficerowie oraz podoficerowie pełniący służbę w organach finansowych i logistycznych.

Oświadczenia majątkowe będą składane co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Oświadczenia te będą składane Ministrowi Obrony Narodowej przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, który będzie dokonywał ich analizy i przedstawiał Ministrowi Obrony Narodowej wnioski w tym względzie. Uznano, że organem właściwym do dokonywania ocen oświadczeń majątkowych powinna być jednostka organizacyjna bezpośrednio podporządkowana Ministrowi Obrony Narodowej, tj. Komenda Główna Żandarmerii Wojskowej. Jest to jednostka posiadająca w swoich strukturach siły i środki umożliwiające fachowe i wnikliwe realizowanie tego zadania. Zmiana ta spowoduje konieczność dokonania również zmiany w ustawie o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych.

Dotychczasowa praktyka wykazała, że nie wszyscy zobowiązani do złożenia oświadczenia realizują ustawowy obowiązek. Wprowadza się zatem ponadto regulację pozwalającą zwolnić ze służby żołnierza zobowiązanego

do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, w przypadku gdy takiego oświadczenia w ustawowym terminie nie złożył.

Powyższe powoduje nowe brzmienie art. 58 ust. 1-3, dodanie w art. 111 pkt 6b ustawy (art. 1 pkt 31 oraz art. 1 pkt 43 lit. c projektu) oraz zmiany w ustawie o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (art. 7 projektu).

XV. Unormowania dotyczące czasu służby

Sytuacja żołnierzy zawodowych nie może być porównywana z sytuacją „każdego obywatela” (pracownika), a tylko z kategoriami podmiotów, których funkcje w państwie oraz sposób dochodzenia do zajmowanego stanowiska wykazują cechy zbliżone do żołnierzy zawodowych (np. funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego). Istnieje zatem prawo ustawodawcy do odmiennego kształtowania sfery praw i obowiązków określonej kategorii podmiotów, pod warunkiem, że te odmiennie (niejednakość dla wszystkich) zasady oparte będą na istniejących między poszczególnymi kategoriami podmiotów odmiennościach w ich sytuacji faktycznej. Wyjątkowy charakter służby pełnionej przez żołnierzy zawodowych wynika ze szczególnych zadań powierzonych przez ustrojodawcę. Specyfikę Sił Zbrojnych potwierdza także sama forma nawiązania stosunku służbowego. W doktrynie prawa pracy oraz prawa administracyjnego powszechnie przyjmuje się, że stosunki służbowe służb zmilitaryzowanych czy mundurowych nie są stosunkami pracy w rozumieniu prawa pracy, są natomiast stosunkami prawnymi o charakterze administracyjnoprawnym. Stosunek służbowy żołnierza zawodowego ma charakter administracyjnoprawny, charakteryzujący się dyspozycyjnością polegającą na podporządkowaniu władzy służbowej.

Żołnierz zawodowy od momentu powołania do służby poddać się musi regułom pełnienia służby, nacechowanej istnieniem specjalnych uprawnień, ale też szczególnych obowiązków. Przykładowo, wśród szczególnych

warunków uzasadniających korzystniejsze zasady nabywania przez żołnierzy zawodowych uprawnień emerytalno-rentowych oraz ustalania ich rozmiaru wymienić można m.in.: pełną dyspozycyjność i zależność od władzy służbowej, wykonywanie zadań w nielimitowanym czasie pracy i trudnych warunkach, związanych nierzadko z bezpośrednim narażeniem życia i zdrowia (np. w czasie pełnienia służby poza granicami kraju lub ochronie bezpieczeństwa obywateli), wysoką sprawność fizyczną i psychiczną wymaganą w całym okresie jej pełnienia, niewielkie możliwości wykonywania dodatkowej pracy i posiadania innych źródeł utrzymania, ograniczone prawo udziału w życiu politycznym i zrzeszania się.

Wskazaną specyfikę służby żołnierzy zawodowych należy uznać za przesłankę uzasadniającą dopuszczalność wprowadzania zadaniowej regulacji czasu służby, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku i czasu wolnego. Proponowane przepisy dotyczące czasu służby w warunkach zwyczajnych podlegają regulacjom dyrektywy 89/391/EWG dotyczącym bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również regulacjom dyrektywy 2003/88/WE dotyczącym czasu pracy. Określony został maksymalny tygodniowy wymiar czasu służby żołnierzy zawodowych, który nie powinien przekraczać przeciętnie czterdziestu ośmiu godzin służby w tygodniu w czteromiesięcznym okresie rozliczeniowym. Wprowadzone zostało jednak wyłączenie dotyczące określonych dziedzin działalności wojska, dopuszczalne zgodnie z art. 2 dyrektywy 89/391/EWG, który stanowi, że dyrektywa nie ma zastosowania w przypadkach, w których „istniałaby sprzeczność interesów – w odniesieniu do specyficznej działalności publicznej i społecznej, takiej jak siły zbrojne czy policja lub też w odniesieniu do określonych dziedzin działalności w zakresie usług związanych z ochroną cywilną”. Mając powyższe na uwadze wskazano, że generalna zasada pełnienia służby w ramach przeciętnie czterdziestu ośmiu godzin w tygodniu nie ma zastosowania do żołnierzy zawodowych realizujących zadania o charakterze nadzwyczajnym, niezbędne do ochrony interesów państwa, w tym w szczególności: biorących udział w zapobieganiu skutkom katastrof naturalnych lub awarii technicznych noszą-

cych znamiona klęski żywiołowej oraz w celu ich usunięcia, pełniących służby i dyżury, odbywających ćwiczenia i szkolenia poligonowe, morskie oraz pełniących służbę wojskową poza granicami państwa.

W tym celu ustala się nowe brzmienie art. 60 ustawy (art. 1 pkt 32 projektu).

XVI. Zwalnianie żołnierzy zawodowych od zajęć służbowych z powodu choroby oraz ustalenie zasad powiadamiania przez żołnierzy zawodowych przełożonych o ich nieobecności w służbie

Wojskowa ustawa pragmatyczna z dniem 1 lipca 2004 r. wprowadziła nową podstawę prawną zwolnienia żołnierza zawodowego z zawodowej służby wojskowej, a mianowicie w przypadku nieobecności w służbie jednorazowo przez okres trzech dni roboczych, która nie została usprawiedliwiona. Nie unormowano przy tym zasad zachowania się żołnierza zawodowego, w przypadku gdy nie może on stawić się do miejsca pełnienia służby. W celu wypełnienia tej luki, wzorem innych służb mundurowych, wprowadza się regulację precyzyjnie określającą obowiązki żołnierza zawodowego, w przypadku gdy nie może on, w danym dniu, zgłosić się do pełnienia służby.

Powyższe powoduje dodanie w ustawie nowych art. 60a i 60b (art. 1 pkt 33 projektu).

XVII. Doprecyzowanie regulacji dotyczących uposażenia żołnierzy

Celem zmiany art. 80 ust. 6 (art. 1 pkt 35 projektu) jest doprecyzowanie (uzupełnienie) udzielonej tym przepisem delegacji oraz wytycznych dla Ministra Obrony Narodowej, przez uwzględnienie w rozporządzeniu regulacji prawnych, które mają na celu jednoznaczne uregulowanie kwestii dotyczących przyznawania dodatku specjalnego i służbowego w ostatnim miesiącu pełnienia przez żołnierza zawodowej służby wojskowej. Wskazania bowiem wymaga, że uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym należne w ostatnim miesiącu pełnienia służby stanowi

podstawę obliczenia wysokości wojskowych świadczeń emerytalno-rentowych.

Przepis art. 83 (art. 1 pkt 36 projektu) reguluje sprawę wypłaty dodatkowego uposażenia rocznego żołnierzom, którzy wskutek wejścia w życie proponowanej nowelizacji ustawy będą mogli być przeniesieni do rezerwy kadrowej, w związku z podjęciem przez nich pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych. Należy wskazać, że w tym okresie nie będą oni otrzymywać uposażenia. Natomiast w przypadku zwolnienia ich z zawodowej służby wojskowej otrzymają 1/12 miesięcznego uposażenia. Kwota 1/12 miesięcznego uposażenia stanowi, stosownie do przepisów ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin, podstawę obliczenia wojskowych świadczeń emerytalno-rentowych.

Celem dodania w art. 89 ust. 2 (art. 1 pkt 37 projektu) jest jednoznaczne określenie zasad ustalania wysokości uposażeń żołnierzom zawodowym, wobec których odpowiednie organy wojskowe wydały decyzje zwalniające z dotychczas zajmowanych stanowisk służbowych, albo też, w myśl art. 45 ust. 1 i 2 ustawy, były zobowiązane do wydania takich decyzji – do czasu objęcia przez tych żołnierzy kolejnych stanowisk służbowych, przeniesienia ich do rezerwy kadrowej lub dyspozycji albo zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.

Proponowane brzmienie art. 90 (art. 1 pkt 37 projektu) wskazuje wysokość uposażenia stanowiącego podstawę obliczenia dodatkowego uposażenia rocznego, nagród jubileuszowych oraz należności związanych ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej żołnierzy, którzy nie otrzymują uposażenia. Dotyczyć to będzie żołnierzy pełniących służbę wojskową w rezerwie kadrowej w związku z podjęciem przez nich pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych.

Zmiana art. 91 (art. 1 pkt 37 projektu) jest konsekwencją wykreślenia słowa „naukowy” przy określeniu stażu.

Proponowana zmiana art. 92 ust. 1 (art. 1 pkt 37 projektu) wprowadza zrównanie prawa do należności pieniężnych związanych ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej otrzymywanych przez żołnierzy zawodowych, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej na podstawie art. 111 pkt 11-16 (po wydaniu ostatecznych rozstrzygnięć karno-dyscyplinarnych) z żołnierzami, wobec których wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, a następnie zwolniono z zawodowej służby wojskowej. W wyniku zmiany tych przepisów, w związku ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej, wyżej wymienieni żołnierze nabyliby prawo do tych samych należności, tj.: ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe, zryczałtowanego ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby przejazd na koszt wojska, gratyfikację urlopową niewykorzystaną w roku zwolnienia ze służby oraz zwrot kosztów jednorazowego przejazdu żołnierza i członków jego rodziny oraz zwrot kosztów urządzenia domowego do obranego przez żołnierza miejsca zamieszkania w kraju.

Natomiast nowelizacja art. 92 ust. 2 (art. 1 pkt 37 projektu) wynika z potrzeby rozszerzenia katalogu okoliczności (sposobów zakończenia spraw o charakterze dyscyplinarnym), które uzasadniać będą wypłatę zawieszonych żołnierzom zawodowym uposażeń i należności pieniężnych, o prawomocne orzeczenia dyscyplinarne. Dotychczas zakończenie w taki sposób wszczętej sprawy dyscyplinarnej – powodującej zawieszenie żołnierzowi zawodowemu uprawnień – nie było traktowane jako przesłanka odwieszenia zawieszonych uprawnień.

Proponowane zmiany w art. 94 ust. 4 i art. 96 ust. 2 (art. 1 pkt 38 i pkt 39 lit. a projektu) rozszerzają uprawnienie do otrzymania pełnej odprawy i świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 95 pkt 1, na żołnierzy, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej wskutek niewyznaczenia na stanowisko służbowe w czasie pozostawania w rezerwie kadrowej oraz niewyznaczenia na stanowisko służbowe na kolejną kadencję. W związku z tym, że przyczyną powyższych zwolnień jest brak możliwości wyznaczenia żołnierza przez właściwy organ wojskowy na

stanowisko służbowe proponuje się przyznać tym żołnierzom należności na takich samych warunkach, jak żołnierzom, którym organ wypowiedział stosunek służbowy.

Zasadniczym celem dodania w art. 96 ust. 8-10 (art. 1 pkt 39 lit. b projektu) jest jednoznaczne wskazanie, że organami właściwymi w sprawach określania uprawnień i wysokości należności wymienionych w art. 95 pkt 1 i 6 ustawy, które są obecnie wypłacane przez wojskowe biura emerytalne (WBE) zwolnionym żołnierzom zawodowym, są organa emerytalne właściwe dla adresu zameldowania żołnierza (tj. właściwi terytorialnie dyrektorzy WBE). Ponadto, mając na względzie, że aktualne przepisy art. 96 ust. 3 i 5 ustawy – odnoszące się do przysługującego zwolnionym żołnierzom zawodowym przez okres jednego roku po zwolnieniu ze służby, wypłacanego co miesiąc świadczenia pieniężnego w wysokości ostatnio otrzymywanego miesięcznego uposażenia – przewidują fakultatywny charakter tej należności pieniężnej (wg wyboru: przysługuje albo emerytura wojskowa, albo świadczenie pieniężne), jak też różny sposób realizacji tego uprawnienia (świadczenie wypłacane co miesiąc albo jednorazowo z góry), proponuje się jednoznaczne określenie, że wypłata tego świadczenia będzie dokonywana na pisemny wniosek zainteresowanego żołnierza. Powyższe ma znaczenie, np. w zakresie ewentualnych roszczeń o odsetki ustawowe (art. 75 ust. 3 ustawy).

Aktualne uregulowania art. 103 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz art. 40 i 41 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych, w znacznym stopniu ograniczały możliwości wykonania orzeczonej kary pieniężnej przez potrącenie jej z uposażenia żołnierza zawodowego i niezawodowego. W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie stosownej zmiany w art. 103 (art. 1 pkt 40 projektu). Unormowanie to zapewni korespondencję z regulacją zawartą w art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 42, poz. 370, z późn. zm.) przewidującą, że prawomocne orzeczenie o wymierzeniu kary pieniężnej stanowić będzie podstawę jej potrącenia z uposażenia żołnierza.

Aktualnym brzmieniem przepisu art. 141 ustawy, w odniesieniu do żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych, wyłączono stosowanie m.in. wszystkich przepisów rozdziału piątego ustawy, określających zasady wypłaty uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierzy zawodowych. Tymczasem niektóre aktualnie obowiązujące przepisy rangi ustawowej, dotyczące np. określenia warunków przedawania roszczeń z tytułu prawa do uposażenia i innych należności pieniężnych (aktualny art. 75), zasad dokonywania potrąceń, a także zawieszania prawa do uposażenia i należności pieniężnych (art. 92, 93 i 103) oraz zasad wypłaty uposażeń i innych należności przysługujących żołnierzom pełniącym służbę lub pobierającym naukę poza granicami państwa (art. 91 i 102), powinny mieć również zastosowanie w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny. Zaproponowana w tym zakresie zmiana art. 141 ustawy (art. 1 pkt 59 projektu), ma na celu uwzględnienie tych przepisów ustawowych, które będą niezbędne – dla celów ustalania uprawnień żołnierzy do uposażenia i innych należności pieniężnych – w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny.

XVIII. Wprowadzenie upoważnienia do opracowania Kodeksu honorowego żołnierza zawodowego

Wymóg legitymacji ustawowej wynika z obowiązku uzyskania podstawy prawnej dla przyjęcia odpowiedzialności zawodowej żołnierzy za naruszenie zasad etyki i honoru żołnierza. Podobne umocowanie znajduje się w ponad dwudziestu ustawach (od rzemiosła po wymiar sprawiedliwości).

W tym celu proponuje się dodanie art. 108a (art. 1 pkt 41 projektu).

XIX. Uregulowanie sytuacji ubiegających się o mandat posła Parlamentu Europejskiego

Celem tej zmiany jest regulacja uprawnień żołnierzy ubiegających się o mandat posła Parlamentu Europejskiego oraz ich sytuacji po ewentualnym wyborze. Będzie ona tożsama z sytuacją żołnierza zawodowego ubiegającego się i wybranego do polskiego Parlamentu (na czas kampanii wyborczej żołnierz będzie otrzymywał bezpłatny urlop okolicznościowy, a po wyborze będzie obligatoryjnie zwalniany z zawodowej służby wojskowej).

Powyższe powoduje nowe brzmienie art. 109 i w art. 111 pkt 2 ustawy (art. 1 pkt 42, art. 1 pkt 43 lit. a projektu).

XX. Wprowadzenie przepisów dotyczących sytuacji prawnej żołnierza w związku z uchyleniem lub unieważnieniem decyzji zwalniającej go ze służby

Dotychczasowe przepisy ustawy pragmatycznej nie zawierają regulacji dotyczących spraw związanych z uchyleniem lub stwierdzeniem nieważności decyzji zwalniającej żołnierza z zawodowej służby wojskowej. W takich przypadkach w większości uznawano, że żołnierz nie został zwolniony ze służby i wypłacano mu uposażenie za cały czas, jaki upłynął od dnia zwolnienia. Często były to okresy kilkuletnie.

Proponowana regulacja porządkuje ten obszar. W razie zaistnienia opisanych powyżej okoliczności, ulegać będą uchyleniu skutki tego orzeczenia lub decyzji, jakie wyniknęły dla żołnierza zawodowego z tego orzeczenia w jego stosunku służbowym zawodowej służby wojskowej.

W takich przypadkach data zwolnienia z zawodowej służby wojskowej nie ulega zmianie. Uznawać się będzie, że zwolnienie żołnierza zawodowego nastąpiło w drodze wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy organ. Takie rozwiązanie obowiązuje obecnie w odniesieniu do tych żołnierzy, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej na podstawie prawomocnych orzeczeń

o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z zawodowej służby wojskowej oraz środka karnego pozbawienia praw publicznych, wydalenia z zawodowej służby wojskowej lub zakazu wykonywania zawodu żołnierza zawodowego, utraty stopnia wojskowego albo degradacji, a także skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego), a orzeczenia te zostały uchylone.

Proponuje się ponadto, aby żołnierzowi takiemu przysługiwało od Skarbu Państwa odszkodowanie w wysokości sześciokrotności kwoty uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należne na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość, a w przypadku gdy stanowisko służbowe, które żołnierz zawodowy zajmował przed zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej, nie istnieje, według stawek na porównywalnym pod względem stopnia etatowego i grupy uposażenia stanowisku służbowym, obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia lub decyzji. Ponadto żołnierz taki będzie mógł ubiegać się o powołanie do zawodowej służby wojskowej na ogólnie obowiązujących zasadach.

Powyższe powoduje nowe brzmienie art. 116 ustawy (art. 1 pkt 48 projektu).

XXI. Stosowanie przepisów pragmatycznych w czasie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny

Aktualnym brzmieniem przepisu art. 141 ustawy w odniesieniu do żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych, w czasie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, wyłączono stosowanie m.in. wszystkich przepisów rozdziału piątego ustawy, określających zasady wypłaty uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierzy zawodowych. Tymczasem niektóre aktualnie obowiązujące przepisy rangi ustawowej, dotyczące np. określenia warunków przedawnienia roszczeń z tytułu prawa do uposażenia i innych należności pieniężnych (aktualny art. 75), zasad

dokonywania potrąceń, a także zawieszania prawa do uposażenia i należności pieniężnych (art. 92, 93 i 103) oraz zasad wypłaty uposażeń i innych należności przysługujących żołnierzom pełniącym służbę lub pobierającym naukę poza granicami państwa (art. 91 i 102), powinny mieć również zastosowanie w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny. Nowe brzmienie tego przepisu ma na celu uwzględnianie tych przepisów ustawowych, które będą niezbędne – dla celów ustalania uprawnień żołnierzy do uposażenia i innych należności pieniężnych – w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny.

Powyższe powoduje nowe brzmienie art. 141 ustawy (art. 1 pkt 59 projektu).

XXII. Zmiany redakcyjne, uszczegółowiające i porządkujące

- Nowe brzmienie art. 6 ust. 1 pkt 3 i art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy (art. 1 pkt 3 lit. a i b projektu) jest spowodowane koniecznością zmiany obecnej definicji „stanowiska służbowego”, która w ocenie stosujących ten przepis nie jest precyzyjna oraz definicji „jednostki wojskowej”, która wymaga uaktualnienia. W „słowniczku” ustawy proponuje się dodanie jeszcze innych definicji, takich jak: „karta opisu stanowiska”, „dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego”, „przydział mobilizacyjny” i „droga służbowa”. Ponadto legalizuje się funkcjonujące w obowiązujących przed dniem 1 lipca 2004 r., tj. przed dniem wejścia w życie nowelizowanej ustawy (§ 123 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie służby wojskowej żołnierzy zawodowych – Dz. U. Nr 7, poz. 38, z późn. zm.), jak również obecnie, wydawanie decyzji i rozkazów personalnych w formie indywidualnej i zbiorowej. Taka forma podejmowania decyzji zasadniczo usprawnia działalność kadrową w Siłach Zbrojnych, nie wpływając zarazem ujemnie na jakość prowadzonych postępowań. Decyzje wydawane w takiej formie były wielokrotnie przedmiotem ocen

sądowoadministracyjnych dokonywanych przez Naczelną Sąd Administracyjny.

- Zmiany w art. 10 ustawy (art. 1 pkt 7 projektu) są następstwem wejścia w życie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.), w którą to ustawę zostało wpisane szkolnictwo wojskowe. Nowe brzmienie tego przepisu jest ogólniejsze (zrezygnowano z warunku ukończenia wyższej szkoły wojskowej dla oficerów), pozwalające dostosować normy zawarte w tym przepisie do dopiero co tworzącego się nowego systemu szkolnictwa wojskowego. Z drugiej strony przepis ten został rozszerzony o normę uzależniającą powołanie żołnierza rezerwy do zawodowej służby wojskowej od możliwości wyznaczenia go na stanowisko służbowe równe posiadanemu przez niego stopniowi wojskowemu albo bezpośrednio wyższe. Brak tego przepisu powoduje obecnie roszczenia żołnierzy rezerwy ubiegających się o powołanie do zawodowej służby wojskowej o powołanie ich do służby w sytuacji, gdy nie jest zachowana tożsamość posiadanego stopnia wojskowego ze stanowiskiem służbowym.
- W art. 14 ust. 1 ustawy (art. 1 pkt 9 lit. a projektu) należało uszczegółwić jego brzmienie przez doprecyzowanie, że wniosek o zawarcie kolejnego kontraktu może dotyczyć również kontraktu na pełnienie służby stałej. Ponadto wyeliminowano niespójność, która istnieje na tle omawianego przepisu i regulacji dotyczących opiniowania służbowego. W obecnym brzmieniu wniosek o zawarcie kolejnego kontraktu ma być złożony najpóźniej na dwanaście miesięcy przed upływem okresu, na jaki został zawarty kontrakt, gdy decydującą o podpisaniu kolejnego kontraktu opinię służbową sporządza się na sześć miesięcy przed upływem okresu kadencji (kontraktu). W celu skorelowania wspomnianych terminów ustala się, że możliwość złożenia wniosku o zawarcie kolejnego kontraktu pokrywać się będzie z terminem opiniowania służbowego (sześć miesięcy). Ponadto

w przepisie tym dodano, że zgodę na zawarcie kolejnego kontraktu terminowego lub kontraktu na pełnienie służby stałej w odniesieniu do podoficerów zawodowych i oficerów zawodowych do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki) wyraża dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr (nowy ust. 4 w art. 14, tj. art. 1 pkt 9 lit. b projektu).

- Potrzebą okazało się wprowadzenie regulacji pozwalającej Ministrowi Obrony Narodowej na powierzanie każdemu żołnierzowi zawodowemu (będącemu na stanowisku służbowym, w rezerwie kadrowej lub dyspozycji) czasowego pełnienia obowiązków służbowych w każdej jednostce wojskowej. Specyfika Sił Zbrojnych, w tym natychmiastowe reagowanie umożliwiające zapewnienie sprawności i funkcjonalności jednostek wojskowych, powoduje, że Minister Obrony Narodowej powinien posiadać instrumenty prawne, pozwalające na skierowanie każdego żołnierza zawodowego w dowolne miejsce, gdy wymaga tego dobro służby. W tym celu dodano w art. 25 ust. 1a (art. 1 pkt 14 projektu).
- Podobnie zmiana dotycząca art. 31 ustawy (art. 1 pkt 17 projektu) ma charakter uszczegóławiający. W przepisie tym wyrażona jest zasada tożsamości stopnia wojskowego ze stopniem etatowym stanowiska służbowego. Nowe brzmienie tego przepisu ma jednoznacznie przesądzić, że przed objęciem obowiązków na wyższym stanowisku służbowym, w stosunku do żołnierza ma być wydana decyzja o mianowaniu tego żołnierza, przez uprawniony organ, na wyższy stopień wojskowy. W dotychczasowej praktyce występowały przypadki, kiedy żołnierz był wyznaczony na stanowisko i objął obowiązki na tym stanowisku, oczekując na awans na wyższy stopień wojskowy, co było niezgodne z przepisami ustawy. Omawiana zasada nie będzie dotyczyła stanowisk służbowych zaszeregowanych do stopni etatowych generałów (admirałów). Tryb mianowania na te stopnie określi rozporządzenie Prezydenta RP, wydane na podstawie ustawy

o powszechnym obowiązku obrony RP, której stosowną nowelę zawiera niniejszy projekt (art. 2).

- W art. 36 ust. 2 ustawy (art. 1 pkt 21 projektu) w związku ze skreśleniem obszaru stanowisk zabezpieczających, a także w celu zrównania uprawnień przy wyznaczaniu na wyższe stanowiska służbowe, wprowadza się regulację pozwalającą na równe traktowanie wszystkich żołnierzy zawodowych. Dotyczy to uzyskanego wykształcenia niezbędnego przy wyznaczaniu na wyższe stanowiska służbowe. Przesądza się, że na równi ze świadectwami i dyplomami szkół wojskowych będą traktowane świadectwa i dyplomy zagranicznych i krajowych szkół i uczelni. Decydującym kryterium będzie karta opisu stanowiska służbowego, która przesądzi jakie wykształcenie jest wymagane na tym stanowisku. Ponadto w omawianym art. 36 zrezygnowano, z uwagi na dynamikę zmian w tej sferze, z określania szczególnych kryteriów przy wyznaczaniu na stanowiska służbowe, przesuając je do regulacji podstawowych. W przepisie tym pozostawiono jedynie minimalne wymagania w zakresie wykształcenia w odniesieniu do pierwszych stanowisk w danym korpusie kadry.
- W związku z wprowadzeniem nowej kary dyscyplinarnej odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego (zmiana do ustawy o dyscyplinie wojskowej – art. 5 pkt 2 lit. a projektu nowelizacji), potrzebne stało się rozszerzenie katalogu obligatoryjnych zwolnień z zajmowanego stanowiska służbowego o tę właśnie podstawę. Wprowadzono również nową fakultatywną podstawę zwolnienia z zajmowanego stanowiska, a mianowicie wszczęcie postępowania w sprawie pozbawienia żołnierza zawodowego poświadczenia bezpieczeństwa o klauzuli wymaganej na stanowisku służbowym. W przepisach dotyczących zwolnienia z zajmowanego stanowiska służbowego wprowadzono porządkującą, generalną normę, że z dniem przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej lub dyspozycji albo zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, żołnierz zawodowy jest zwalniany

z mocy prawa z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego. Zmiany te dotyczą art. 45, a w nim: dodanie w ust. 1 pkt 4 i dodanie ust. 3a oraz nadanie nowego brzmienia ust. 2 (art. 1 pkt 27 lit. a, b oraz c projektu).

- Dotychczasowa praktyka wykazała, że istnieje potrzeba wprowadzenia do art. 134 ust. 1 ustawy (art. 1 pkt 56 projektu) nowej podstawy zwolnienia ze służby kandydackiej, tj. w związku z prawomocnym ukaraniem karą ograniczenia wolności. W sytuacji, gdy przyszli oficerowie kształcący się w systemie studium oficerskiego są ukarani karą ograniczenia wolności i okres wykonania tej kary pokrywa się z terminem promocji na pierwszy stopień oficerski, nie ma możliwości promowania tego żołnierza przez Prezydenta RP. Zachodzą bowiem formalne przeszkody do tego mianowania (brak nieposzlakowanej opinii). Pozostawienie opisanego stanu powoduje lukę prawną, polegającą na tym, że takiego żołnierza nie można promować, jak również nie można go zwolnić ze służby kandydackiej.
- W art. 180 ust. 3 pkt 1 ustawy (art. 1 pkt 65 projektu) występuje błąd, gdyż stopniowi wojskowemu starszego plutonowego przypisano w Marynarce Wojennej stopień bosmana sztabowego.

XXIII. Zmiana ustawy o powszechnym obowiązku obrony

Regulacja ta ma na celu określenie trybu nadawania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej stopnia wojskowego podporucznika (podporucznika marynarki) i stopni wojskowych generałów (admiratów).

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 134 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydent Rzeczypospolitej, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, nadaje określone w ustawach stopnie wojskowe. Ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.) w art. 76 ust. 1 pkt 4 stanowi, że na pierwszy stopień oficerski (podporucznika) oraz na

stopnie oficerskie generałów i admirałów mianuje Prezydent na wniosek Ministra Obrony Narodowej. W celu uszczegółowienia trybu mianowania na ww. stopnie wojskowe proponuje się, aby tę kwestię regulowało rozporządzenie wydane przez Prezydenta RP.

Powyższe powoduje dodanie w art. 76 po ust. 13 ust. 13a ustawy (art. 2 projektu).

XXIV. Zmiana ustawy o uposażeniu żołnierzy niezawodowych

Proponowany zapis art. 32 ust. 2 (art. 3 pkt 1 projektu) ma na celu zrównanie wysokości odprawy wypłacanej żołnierzowi służby nadterminowej z odprawami wypłacanymi żołnierzom, którzy odbyli zasadniczą służbę wojskową lub przeszkolenie wojskowe, w przypadku gdy żołnierz nadterminowy pobierałby uposażenie na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę obowiązujące w grudniu roku poprzedniego.

Proponowany zapis art. 37 ust. 2 (art. 3 pkt 2 projektu) precyzuje kwestię wypłaty zawieszzonego uposażenia w przypadku uniewinnienia żołnierza na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego.

Aktualne uregulowania art. 103 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz art. 40 i 41 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych, w znacznym stopniu ograniczały możliwości wykonania orzeczonej kary pieniężnej przez potrącenie jej z uposażenia żołnierza zawodowego i niezawodowego. W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie stosownej zmiany w art. 103, co czyni się w niniejszym projekcie. Unormowanie to zapewni korespondencję z regulacją zawartą w art. 89 ust. 4 ustawy o dyscyplinie wojskowej przewidującą, że prawomocne orzeczenie o wymierzeniu kary pieniężnej stanowić będzie podstawę jej potrącenia z uposażenia żołnierza. Zmiany poczynione w art. 43 ustawy (art. 3 pkt 3 projektu) korespondują z przyjętymi rozwiązaniami.

Według aktualnego stanu prawnego określenie wysokości i zasad wypłaty uposażenia i innych należności pieniężnych dla żołnierzy (niezawodowych) pełniących służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny wymaga wydania odpowiedniego rozporządzenia przez Radę Ministrów; delegacja zamieszczona w art. 47 ust. 2 ustawy nie została dotychczas wykonana. Mając powyższe na względzie, jak również to, że odpowiednie regulacje dotyczące żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych są określane także przez Radę Ministrów na podstawie upoważnienia udzielonego w art. 151 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, proponuje się, aby przepisy art. 47 (art. 3 pkt 4 projektu) miały bezpośrednie zastosowanie także w odniesieniu do żołnierzy niezawodowych. Powyższe umożliwi wprowadzenie jednolitych zasad wynagradzania ogółu żołnierzy Sił Zbrojnych RP w czasie mobilizacji i stanu wojny.

XXV. Zmiana ustawy o prokuraturze

Zaproponowana nowelizacja ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.) ściśle pozostaje w związku z działalnością kadrową w odniesieniu do prokuratorów i asesorów wojskowych. Posiadając głównie walor formalny, w znaczny sposób przyczyni się do usunięcia występujących sporów interpretacyjnych, związanych ze stosowaniem zarówno ustawy o prokuraturze, jak i ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Powyższe powoduje nadanie nowego brzmienia w art. 100 ust. 3 i w art. 110 ust. 2 ustawy (art. 4 projektu).

XXVI. Zmiana ustawy o dyscyplinie wojskowej

Przepis art. 7 ust. 2 pkt 5 ustawy (art. 5 pkt 1 projektu) wymaga uchylecia, gdyż jest częścią unormowania, które pozostało w przepisach ustawy o dyscyplinie wojskowej, pomimo uchylecia art. 7 ust. 1 pkt 6 przez art. 164

pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

W związku z brakiem w pragmatyce kadrowej regulacji dotyczącej zasad zwolnienia ze stanowiska służbowego z powodu rażącego zaniedbania obowiązków służbowych lub przekroczenia uprawnień na zajmowanym stanowisku, proponuje się w art. 22 ustawy (art. 5 pkt 2 projektu) przywrócenie w ustawie o dyscyplinie wojskowej, spójnej z nową pragmatyką służbową, zmodyfikowanej kary – „odwołanie z zajmowanego stanowiska służbowego”. Poszerzy to znacząco możliwości oddziaływania dyscyplinującego przełożonych na podwładnych oraz umożliwi zwolnienie żołnierza zawodowego z zajmowanego stanowiska służbowego z przyczyn ściśle dyscyplinarnych. Rozwiązanie to sprawia, że żołnierz, który ze względu na charakter naruszenia prawa, utracił odpowiedni autorytet i warunki do zajmowania danego stanowiska służbowego, przed zakończeniem kadencji, mógłby być z niego zwolniony z możliwością wyznaczenia na inne stanowisko, zgodnie z potrzebami Sił Zbrojnych. Zwolnienie z zajmowanego stanowiska służbowego wymagałoby wyznaczenia żołnierza na inne, równorzędne stanowisko służbowe lub przeniesienia do rezerwy kadrowej.

Dodanie przepisów art. 26a ustawy (art. 5 pkt 3 projektu) ma na celu wskazanie skutku wymierzenia kary dyscyplinarnej odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego w postaci zwolnienia z tego stanowiska i utraty uprawnień z nim związanych. Określa także warunki wymierzenia tej kary, wskazując na popełnienie przez żołnierza czynu wymienionego w art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o dyscyplinie wojskowej albo przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na istotnym przekroczeniu uprawnień służbowych lub niedopełnieniu obowiązków służbowych. Przyjęte rozwiązanie zapewni harmonizację z warunkami orzekania pozostałych kar dyscyplinarnych. Przepis ust. 3 wskazuje, że wskutek zwolnienia żołnierza z zajmowanego stanowiska służbowego wyznacza się go na inne stanowisko służbowe na zasadach określonych w ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych lub przenosi do rezerwy kadrowej.

Wprowadzenie przepisu w art. 59 ust. 2 pkt 2a ustawy o dyscyplinie wojskowej (art. 5 pkt 4 projektu) jest w istocie przewróceniem części rozwiązań istniejących przed nowelizacją ustawy o dyscyplinie wojskowej, wprowadzonych na mocy art. 164 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Przepisy te określać będą przełożonych właściwych do wymierzania, proponowanej do przywrócenia, zmodyfikowanej kary odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego. Proponuje się, aby byli nimi przełożeni dyscyplinarni zajmujący stanowisko służbowe dowódcy jednostki wojskowej, które jest zaszeregowane do stopnia etatowego pułkownika (komandora). Proponowana zmiana zapewni należyłą rangę orzecznictwa, jak również posiadanie przez orzekającego odpowiedniej wiedzy, co do możliwości kadrowych, wynikających ze skutku wymierzenia przedmiotowej kary.

Z uwagi na zasadę określoną w art. 115 ust. 2 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, że zwolnienie żołnierza zawodowego wskutek wymierzenia kary usunięcia z tej służby (art. 111 pkt 12) następuje z mocy prawa, zapis art. 59 ust. 2 pkt 5 ustawy o dyscyplinie, stanowiący, iż do jej wymierzenia jest uprawniony przełożony dyscyplinarny lub organ wojskowy, który ma prawo zwalniania z zawodowej służby wojskowej, powoduje, że faktycznie brakuje wskazania konkretnego organu, który posiadałby te uprawnienia dyscyplinarne. Stąd od dnia 1 lipca 2004 r. kara usunięcia z zawodowej służby wojskowej oraz pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego nie była orzekana.

Z powyższego względu projektowany przepis art. 59 ust. 2 pkt 5 lit. c ustawy stanowi, że o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z zawodowej służby wojskowej orzekać mógłby organ wojskowy uprawniony do powołania do zawodowej służby wojskowej, zgodnie z proponowaną zmianą w tym względzie w art. 9 ust. 3 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Przyjęcie w projektowanym przepisie art. 59 ust. 2 pkt 5 lit. b ustawy (art. 5 pkt 4 lit. b projektu), że do orzekania o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia ze służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na

żołnierza zawodowego uprawniony jest rektor uczelni wojskowej lub komendant szkoły podoficerskiej, w której kandydat na żołnierza zawodowego pełni służbę wojskową, wynika z projektu unormowania art. 134 ust. 4 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, przewidującego, iż zwolnienie ze służby kandydackiej następuje decyzją komendanta szkoły wojskowej.

Uprawnienia dowódcy jednostki wojskowej w zakresie orzekania kary dyscyplinarnej usunięcia z nadterminowej zasadniczej służby wojskowej nie ulegają zmianie.

Przepis art. 77 ust. 2 ustawy (art. 5 pkt 5 projektu) wymaga uchylenia, jako bezprzedmiotowy w następstwie uchylenia art. 22 ust. 1 pkt 8 ustawy o dyscyplinie wojskowej, dokonanego przez art. 164 pkt 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Proponowane do dodania przepisy art. 89 ust. 5 i 6 ustawy (art. 5 pkt 6 projektu) regulują kwestię zarządzania wykonania kary dyscyplinarnej odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego oraz kary dyscyplinarnej usunięcia z czynnej służby wojskowej, wprowadzając odstępianie od obowiązku wydawania zarządzeń, właściwych dla, określonych w art. 88 ustawy, kar i środków dyscyplinarnych. W odniesieniu do kary odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego, zarządzenie to jest spełnione w formie decyzji organu wojskowego o zwolnieniu żołnierza z tego stanowiska. Natomiast w odniesieniu do kary usunięcia ze służby wojskowej, m.in. spójnie z przepisem art. 115 ust. 2 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, podstawę do zwolnienia żołnierza z nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, ze służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego oraz z zawodowej służby wojskowej stanowi prawomocne orzeczenie tej kary.

Proponowane zmiany w art. 99 ustawy (art. 5 pkt 7 projektu) wprowadzają regulację, zgodnie z którą zasady i tryb postępowania w stosunku do żołnierza zawodowego w przypadku uchylenia orzeczenia o wymierzeniu mu kary dyscyplinarnej usunięcia z zawodowej służby wojskowej regulują

przepisy wojskowej ustawy pragmatycznej. W związku z tym, że pragmatyka służbowa żołnierzy zawodowych reguluje wszystkie przypadki skutków uchyleń i stwierdzeń nieważności decyzji oraz orzeczeń karnych, traktując je jednakowo, uznano, że również skutki uchyleń orzeczeń dyscyplinarnych powinny być włączone do wspólnej regulacji z tego zakresu.

XXVIII. Zmiana ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw

Wprowadzając w 2003 r. nowy korpus żołnierzy zawodowych – „szeregowych zawodowych”, zakładano, że począwszy od dnia 1 lipca 2004 r. zostanie wstrzymany nabór żołnierzy zasadniczej służby wojskowej do odbywania nadterminowej zasadniczej służby wojskowej i w konsekwencji nastąpi sukcesywne „wygaszanie” tej formy pełnienia czynnej służby wojskowej. Mając na uwadze aktualne trudności w zakresie powoływania z rezerwy osób chcących podejmować trud służby na najniższych stanowiskach przewidzianych dla żołnierzy zawodowych oraz potrzebę zapewnienia odpowiedniego doboru kandydatów do pełnienia zawodowej służby wojskowej w charakterze szeregowych zawodowych, zachodzi obecnie potrzeba dalszego utrzymania nadterminowej zasadniczej służby wojskowej – w formule, jaka obowiązywała do dnia 30 czerwca 2004 r. W tym celu zaproponowano jak w art. 1 pkt 68 oraz w art. 6.

XXIX. Zmiana ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych

Proponowane zmiany w brzmieniu art. 31 (art. 7 pkt 2 projektu) są konsekwencją orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 r. (K 32/04). Trybunał uznał za niezgodne z Konstytucją jednakowo brzmiące przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji dotyczące zezwolenia sądu na odstąpienie od niszczenia materiałów pochodzących z kontroli operacyjnej, na którą sąd nie wyraził zgody.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej i będzie wpływać na jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej.

2. Wpływ na rynek pracy

Zaproponowane zmiany w ustawie nie będą miały wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa

Projektowane przepisy nie wprowadzają rozwiązań, które wpływałyby na potrzebę radykalnego zwiększenia dotychczasowej liczby stanowisk służbowych żołnierzy zawodowych i pracowników wojska (zmianę struktur organizacyjno-etatowych), co mogłoby wpływać – pośrednio, czy też w sposób bezpośredni – na zwiększenie zatrudnienia pracowników państwowej sfery budżetowej.

Szacuje się natomiast, że skutkiem wprowadzenia obowiązku przestrzegania przez żołnierzy zawodowych „drogi służbowej” w sprawach wynikających ze stosunku służbowego tych żołnierzy, większość indywidualnych spraw związanych z przebiegiem ich służby będzie rozpatrywana na szczeblu macierzystych jednostek wojskowych. Skutkiem powyższego stworzone zostaną warunki do ograniczenia aktualnej liczby stanowisk służbowych (tak żołnierzy zawodowych, jak i pracowników wojska) zaangażowanych obecnie w rozpatrywanie powyższych spraw na szczeblu komórek organizacyjnych urzędu MON, a także w dowództwach Rodzajów Sił Zbrojnych i Okręgów Wojskowych. Analogicznych oczekiwań można spodziewać się również w związku z proponowanymi zmianami w zakresie decentralizacji kompetencji kadrowych związanych z powoływaniem żołnierzy do zawodowej służby wojskowej, a także centralizacją kompetencji dotyczących zwalniania żołnierzy zawodowych oraz zmianami w zakresie wyznaczania i zwalniania ze stanowisk służbowych.

Należy jednocześnie spodziewać się, że wprowadzenie obowiązku corocznego składania oświadczeń majątkowych przez wszystkich oficerów (dotyczy to ok. 27.500) i podoficerów pełniących służbę w organach finansowych i logistycznych (obecnie oświadczenia składają tylko dowódcy jednostek wojskowych, ich zastępcy i główni księgowi) – powodować może potrzebę wprowadzenia dodatkowych kilku stanowisk zaangażowanych w realizację tej problematyki.

Wprowadzenie obowiązku kierowania do komisji lekarskich żołnierzy zawodowych, którzy z rocznych sprawdzianów sprawności fizycznej uzyskali oceny niedostateczne, oraz fakultatywne kierowanie tych żołnierzy, którzy nie przystąpili do sprawdzianów, spowoduje wzrost kosztów związanych z koniecznością przeprowadzenia odpłatnych badań lekarskich. Jak się szacuje, w początkowym okresie funkcjonowania nowych przepisów, mogą dotyczyć znacznej liczby żołnierzy zawodowych.

Powyższy problem należy jednak postrzegać szerzej. Bieżąca komisyjna weryfikacja stanu zdrowia żołnierzy zawodowych umożliwi zastosowanie profilaktyki na wcześniejszym etapie służby, co z kolei przełoży się na zmniejszenie wydatków ponoszonych na leczenie żołnierzy zawodowych, a także związanych z absencją w służbie, czy też wydatkami ponoszonymi na świadczenia rentowe i odszkodowawcze.

Bez wątplenia oszczędności dla budżetu państwa powodować będzie wprowadzenie przepisów dotyczących wypłaty odszkodowań (sześciomiesięczne uposażenie) dla żołnierzy zawodowych zwolnionych z zawodowej służby wojskowej, których decyzje o zwolnieniu zostały uchylone lub została stwierdzona ich nieważność. Obecnie żołnierzom w takich przypadkach są wypłacane uposażenia za czas pozostawania poza służbą – w związku z aktualnymi procedurami sądownoadministracyjnymi są to z reguły okresy dłuższe niż jeden rok – a także odpowiednie wyrównanie należności przysługujących z tytułu zwolnienia ze służby. Projektowana wypłata jednorazowego odszkodowania, w zamian za dotychczasowe świadczenia, wpłynie na zmniejszenie dotychczasowych wydatków budżetowych.

Wielkości powyższych oszczędności nie sposób jest jednak obecnie oszacować, nie można bowiem przewidzieć ile decyzji zostanie uchylonych lub unieważnionych.

Projektowane zmiany realizowane będą w ramach budżetu Ministra Obrony Narodowej.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Nie przewiduje się negatywnego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Zakres i wyniki konsultacji społecznych

Projekt został uzgodniony z Konwentem Dziekanów Korpusu Oficerów WP, którego wniosek o stworzenie ustawowych ram do ustanowienia Kodeksu Honorowego Żołnierza Zawodowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej został uwzględniony i znalazł wyraz w art. 1 pkt 41 projektu. Projekt uzgodniono także z dowódcami różnych szczebli, a także Wojskową Izbą Lekarską, która nie wniosła uwag. Projekt został także uzgodniony przez Radę ds. Kobiet w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz Pełnomocnika ds. Wojskowej Służby Kobiet.

Przedmiotowy projekt został również zamieszczony, zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), na stronach Biuletynu Informacji Publicznej. Nie wpłynęły zgłoszenia, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy.

Zakres przedmiotowej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/2885/2006/DP/kma

Warszawa, 24.11. 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Panią Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-174-06), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Radosław Sikorski
Minister Obrony Narodowej

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2006 :11: 27

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

w sprawie opiniowania służbowego żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 26 ust. 14 ustawy z dnia 11 września 2006 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr ..., poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb opiniowania służbowego żołnierzy zawodowych, zapoznawania ich z treścią opinii służbowych oraz wnoszenia i rozpatrywania od nich odwołań, tryb określania indywidualnej prognozy przebiegu zawodowej służby i jej weryfikacji, a także wzór arkusza opinii służbowej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) dowódcy jednostki wojskowej – należy przez to rozumieć dowódcę (szefa, komendanta, dyrektora, kierownika) jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe lub wykonuje obowiązki służbowe w przypadku żołnierza przeniesionego do rezerwy kadrowej.

§ 3. Przełożony wydaje o żołnierzu zawodowym opinię służbową opartą na obiektywnej ocenie poziomu i rzetelności wykonywania przez niego obowiązków służbowych zawartych w karcie opisu stanowiska, w sposób jednoznaczny ocenia jego cechy osobowe, przydatność lub brak przydatności na zajmowanym stanowisku służbowym w okresie za który sporządzana jest opinia oraz predyspozycje do zajmowania wyższych stanowisk służbowych.

§ 4. Opinię służbową sporządza się na arkuszu opinii służbowej, którego wzór zawiera załącznik do rozporządzenia.

§ 5. 1. Oceną umiejętności opiniowania podwładnych obejmuje się wszystkich opiniujących.

2. W trakcie opiniowania dowódców posiadających kompetencje kadrowe należy dodatkowo ocenić ich umiejętność prognozowania przebiegu służby wojskowej podwładnych żołnierzy zawodowych zgodnie z modelami przebiegu służby.

3. Oceny, o których mowa w ust. 1 i 2, opiniujący wpisuje do arkusza opinii służbowej.

§ 6. Opinię służbową sporządza przełożony, któremu żołnierz zawodowy bezpośrednio podlega, bez względu na czas, w jakim pełnił on obowiązki bezpośredniego przełożonego tego żołnierza, zwany dalej “przełożonym opiniującym”.

§ 7. 1. Ocenę ogólną ustala się na podstawie oceny z wywiązywania się z obowiązków służbowych i oceny cech osobowych żołnierza zawodowego, następująco:

- 1) bardzo dobrą (5) – jeżeli średnia ocen za wywiązywanie się z obowiązków służbowych wynosi powyżej 4.50 oraz żołnierz zawodowy nie otrzymał oceny dostatecznej i niedostatecznej, a cechy osobowe oceniono “wysoko” i średnio;
- 2) dobrą (4) – jeżeli średnia ocen za wywiązywanie się z obowiązków służbowych wynosi nie niżej niż 4.00 oraz żołnierz zawodowy otrzymał nie więcej niż jedną ocenę dostateczną, a cechy osobowe oceniono co najmniej “średnio”;
- 3) dostateczną (3) – jeżeli średnia ocen za wywiązywanie się z obowiązków służbowych wynosi nie niżej niż 3.00 oraz żołnierz zawodowy otrzymał nie więcej niż jedną ocenę niedostateczną, a cechy osobowe oceniono co najmniej “średnio”;
- 4) niedostateczną (2) – jeżeli za wywiązywanie się z obowiązków służbowych otrzymał więcej niż jedną ocenę niedostateczną.

2. W przypadku żołnierza zawodowego, który w opinii służbowej w części “Ocena cech osobowych żołnierza zawodowego” otrzymał więcej niż jedną ocenę “niską” w zakresie wymagań, co do osobowości zawartych w grupach cech “Postawa etyczna” i “Zdolności i umiejętności”, ocenę ogólną obniża się o jeden stopień.

3. W przypadku żołnierza zawodowego, który otrzymał w opinii służbowej ogólną ocenę bardzo dobrą lub dobrą, w prognozie bliższej nie przewiduje się zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, chyba, że wynika to z odrębnych przepisów.

§ 8. 1. Na podstawie wystawionej oceny ogólnej i informacji zawartych w opinii służbowej, w tym prognozy określonej na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym, opiniujący określa żołnierzowi zawodowemu indywidualną prognozę przebiegu służby, wykorzystując modele przebiegu służby dla poszczególnych korpusów kadry, a w ich ramach modele dla korpusów osobowych i grup osobowych.

2. Przełożony opiniujący określa w pierwszej kolejności prognozę bliższą podając nazwę stanowiska służbowego, a następnie prognozę dalszą i perspektywiczną ustalając nazwy stanowisk.

3. Prognoza dalsza i perspektywiczna w zależności od potrzeb może obejmować więcej niż jedno stanowisko.

4. Nie określa się prognozy, jeżeli jej realizacja wykracza poza datę upływu kontraktu na pełnienie służby terminowej.

5. W ramach prognozy można wskazać studia podyplomowe (studium) wymagane do objęcia przez żołnierza zawodowego wyższego stanowiska służbowego.

6. W przypadku uzyskania przez żołnierza zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej przełożony może określić w prognozie bliższej zwolnienie tego żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

7. W przypadku uzyskania przez żołnierza zawodowego zajmującego stanowisko główne zaszerogowane do stopnia etatowego “podporucznika” w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej przełożony opiniujący może określić w prognozie bliższej wyższe stanowisko służbowe pośrednie lub szczególne.

8. Nie określa się prognozy w przypadku uzyskania przez żołnierza zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny niedostatecznej.

§ 9. 1. Przełożony opiniujący podpisuje oryginał opinii służbowej, a następnie zapoznaje podwładnego z treścią opinii, wręczając mu jej potwierdzoną kopię. Fakt otrzymania kopii żołnierz zawodowy potwierdza własnoręcznym podpisem na oryginale arkusza opinii służbowej.

2. W przypadku odmowy żołnierza zawodowego podpisania oryginału opinii służbowej przełożony opiniujący dokonuje w miejscu przeznaczonym na podpis opiniowanego adnotacji o odmowie złożenia przez tego żołnierza podpisu oraz umieszcza datę i swój podpis.

3. Oryginał opinii służbowej włącza się doteczki akt personalnych żołnierza zawodowego.

§ 10. 1. Odwołanie od opinii służbowej żołnierza zawodowy wnosi do bezpośredniego przełożonego opiniującego.

2. Odwołanie od opinii służbowej rozpatruje się w ciągu trzydziestu dni od dnia jego wniesienia.

3. Przełożony, o którym mowa w ust. 1, w trakcie raportu służbowego (rozmowy służbowej) informuje podwładnego oraz opiniującego o sposobie rozpatrzenia odwołania.

4. Przełożony rozpatrujący odwołanie dokonuje na oryginale arkusza opinii służbowej adnotacji o sposobie rozpatrzenia odwołania, potwierdzając ten fakt własnoręcznym podpisem.

§ 11. 1. Dowódca jednostki wojskowej przesyła niezwłocznie, po uprawomocnieniu się opinii, oryginał opinii służbowej do organu uprawnionego do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe określone w prognozie bliższej.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, dokonuje weryfikacji prognoz po zasięgnięciu opinii gestora właściwego korpusu osobowego (grupy osobowej), wpisując je do arkusza opinii służbowej.

3. Prognozy przebiegu służby weryfikuje się pod względem ich zgodności z:

- 1) potrzebami Sił Zbrojnych;
- 2) modelami przebiegu służby w korpusach osobowych (grupach osobowych);
- 3) wymaganiami kwalifikacyjnymi zawartymi w karcie opisu stanowiska służbowego.

4. Organ, o którym mowa w ust. 1, po dokonaniu weryfikacji i wpisaniu ich do arkusza opinii, niezwłocznie przesyła opinię do dowódcy jednostki wojskowej w celu poinformowania żołnierza zawodowego o ustalonych prognozach.

§ 12. 1. Opinię służbową żołnierza zawodowego wyznaczonego na stanowisko służbowe poza granicami państwa sporządza bezpośredni polski przełożony, któremu żołnierz ten podlega, uwzględniając ocenę bezpośredniego przełożonego "zagranicznego".

2. Odwołanie od opinii służbowej żołnierza zawodowy wnosi do polskiego bezpośredniego przełożonego opiniującego.

§ 13. 1. Opiniowanie służbowe żołnierza zawodowego za okres wykonywania obowiązków służbowych podczas skierowania do pełnienia służby poza granicami państwa przeprowadza bezpośredni przełożony tego żołnierza w jednostce wojskowej poza granicami państwa.

2. Podczas opiniowania służbowego, o którym mowa w ust. 1, nie określa się żołnierzowi zawodowemu prognozy przebiegu służby i nie dokonuje się wpisów w części II, III, V lit. E i IX arkusza opinii służbowej.

3. Odwołanie od opinii służbowej żołnierza zawodowy wnosi do bezpośredniego przełożonego opiniującego.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 marca 2004 r. w sprawie opiniowania żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 397).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Obrony Narodowej
z dnia**

**WZÓR
OPINIA SŁUŻBOWA**

OPINIA SŁUŻBOWA

za okres od

<small>dzień</small>	<small>miesiąc</small>	<small>rok</small>

 do

<small>dzień</small>	<small>miesiąc</small>	<small>rok</small>

I. DANE PERSONALNE

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

<small>Stopień wojskowy</small>	<small>Nazwisko i imię</small>	<small>Imię ojca</small>

<small>Korpus osobowy</small>	<small>Grupa osobowa</small>	<small>Data rozpoczęcia kontraktu</small>	<small>Data rozpoczęcia</small>	<small>Data zakończenia</small>

**Nazwa stanowiska służbowego
Kadencja od - do**

Jednostka wojskowa

Stopień etatowy

NIS: Obszar:			
-------------------------------	--	--	--

II. KWALIFIKACJE ZAWODOWE

A. Wykształcenie (szkoła - uczelnia, rodzaj studiów, kursy, specjalizacje, staże, rok ukończenia, ocena)

Wojskowe:	Cywilne:
------------------	-----------------

B. Znajomość języków obcych

Język	Rok ukończenia	Poziom znajomości wg "STANAG 6001"			

III. PROGNOZA OKREŚLONA NA POPRZEDNIM STANOWISKU SŁUŻBOWYM

Nazwa poprzedniego stanowiska służbowego:

.....

Bliższa:	Dalsza:	Perspektywiczna:
----------	---------	------------------

IV. OCENA CECH OSOBOWYCH ŻOŁNIERZA ZAWODOWEGO

A. WYSZCZEGÓLNIENIE CECH

Wyszczególnienie		Ocena		
		wysoka	średnia	niska
Postawa etyczna	Lojalność wobec przełożonych			
	Poczucie honoru i godności			
	Odwaga			
	Ambicja			
	Odpowiedzialność			
	Stosunek do podwładnych			

Zdolności i umiejętności	Umiejętność opiniowania podwładnych ¹			
	Umiejętność prognozowania przebiegu służby podwładnych żołnierzy ²			
	Umiejętność radzenia sobie w sytuacjach trudnych i ekstremalnych			
	Odporność na stres			
	Umiejętność pracy w zespole			
	Kreatywność, zdolności do pracy koncepcyjnej			
	Trafność podejmowania decyzji (umiejętność przewidywania skutków podjętych decyzji)			
	Tempo pracy			
	Dokładność pracy			
	Samodzielność w pracy			
	Umiejętność organizacji pracy			
	Zdolność do adaptacji w nowych warunkach, otwartość na nowe doświadczenia			
	Umiejętność kierowania ludźmi			

OCENA .....

B. UZASADNIENIE WYSTAWIONYCH OCEN " NISKICH" W DZIALE IV lit. A

V. OCENA WYWIĄZYWANIA SIĘ Z OBOWIĄZKÓW SŁUŻBOWYCH I REALIZACJI ZADAŃ

A. ZAKRES OBOWIĄZKÓW SŁUŻBOWYCH

¹ Ocenie podlegają wyłącznie żołnierze zawodowi będący przełożonymi opiniującymi.

² Ocenie podlegają wyłącznie dowódcy

Lp.	Wyszczególnienie obowiązków	Skala ocen			
		bdb	db	dst	ndst
OCENA					

B. UZASADNIENIE WYSTAWIONYCH OCEN "NIEDOSTATECZNYCH" W DZIALE V lit. A

C. INFORMACJE MAJĄCE ZNACZENIE DLA DALSZEGO PRZEBIEGU ZAWODOWEJ SŁUŻBY WOJSKOWEJ (na podstawie ocen z działu IV i V)

D. KARY SĄDOWE I KARY DYSCYPLINARNE

E. SPRAWNOŚĆ FIZYCZNA

Ocena ze sprawdzianu sprawności fizycznej	I rok kadencji	II rok kadencji	III rok kadencji

VI. OCENA OGÓLNA

bardzo dobra	dobra	dostateczna	niedostateczna

VII. PROGNOZA PRZEBIEGU SŁUŻBY USTALONA PRZEZ OPINIUJĄCEGO

Bliższa:	Dalsza:	Perspektywiczna:

<p>W dniu ..... otrzymałem kopię opinii i zostałem poinformowany o przysługującym mi prawie wniesienia odwołania od opinii służbowej do .....</p> <p>w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.</p> <p>..... podpis opiniowanego</p>	<p>.....</p> <p><i>stanowisko służbowe opiniującego</i></p> <p>.....</p> <p><i>stopień, imię i nazwisko</i></p>	<p>.....</p> <p><i>podpis opiniującego</i></p> <p>.....</p> <p><i>data</i></p>
---	---	--

VIII. DECYZJA PRZEŁOŻONEGO ROZPATRUJĄCEGO ODWOŁANIE

<p>Opiniowany został poinformowany przy raporcie służbowym (podczas rozmowy służbowej) o sposobie rozpatrzenia odwołania od opinii służbowej w dniu .....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p><i>stanowisko służbowe przełożonego rozpatrującego odwołanie</i></p>	<p>.....</p> <p><i>podpis</i></p> <p>.....</p> <p><i>data</i></p>
---	---

..... stopień, imię i nazwisko	
---	--

IX. ZWERYFIKOWANA PROGNOZA PRZEBIEGU SŁUŻBY PRZEZ:

.....
 .....

Nazwa organu wojskowego właściwego do zweryfikowania prognozy

Bliższa:	Dalsza:	Perspektywiczna:

.... Opinia Gestora KO (GO) [szersze uzasadnienie w DZIALE X. INNE ADNOTACJE] Gestor korpusu (grupy) osobowego ..... <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> ..... stopień. imię i nazwisko ..... data. podpis </div>
---

niowany został poinformowany o zweryfikowanej prognozie przebiegu służby w dniu ..... przez: .... <div style="text-align: center;"> stanowisko osoby informującej ..... stopień, imię i nazwisko </div>	..... podpis ..... data
---	--

X. INNE ADNOTACJE ¹⁾

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 26 ust. 14 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 15 ustawy z dnia (...) o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz....). Projektowane rozporządzenie jest poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 marca 2004 r. w sprawie opiniowania żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 397).

Ponad dwuletnie doświadczenia w zakresie praktycznego funkcjonowania w systemie zarządzania zasobami kadrowymi Sił Zbrojnych zasad opiniowania służbowego i prognozowania przebiegu służby żołnierzy zawodowych, pozwalają na ich ocenę i w związku z tym dokonanie zmian, doskonalących system opiniowania służbowego żołnierzy zawodowych.

Rozwiązania proponowane w projekcie rozporządzenia mają przede wszystkim na celu usprawnienie procesu opiniowania służbowego żołnierzy zawodowych oraz wprowadzenie możliwości opiniowania żołnierzy zawodowych podczas trwania kadencji na zajmowanym stanowisku służbowym i zdefiniowanie nowej indywidualnej prognozy przebiegu służby. Obowiązujące obecnie regulacje prawne nie przewidują takiej możliwości. Według nowych rozwiązań, opiniowanie służbowe może być przeprowadzane w każdym czasie w okolicznościach uzasadnionych potrzebą wyznaczenia żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe zwolnione w wyniku zmian strukturalnych i organizacyjno – etatowych, a także w nie dających się wcześniej przewidzieć sytuacjach, np.: wypowiedzenie stosunku zawodowej służby wojskowej przez innego żołnierza, orzeczenie przez Wojskową Komisję Lekarską niezdolności do zawodowej służby wojskowej itp.

Ponadto proponuje się rozszerzenie zakresu opiniowania służbowego o ocenę cech osobowych żołnierza zawodowego. Zakres i sposób oceny cech osobowych, będzie wyszczególniony w arkuszu opinii służbowej, stanowiącym załącznik do niniejszego rozporządzenia. Arkusz opinii zawierał będzie również informacje o karalności sądowej i dyscyplinarnej żołnierza zawodowego.

Wobec powyższego, proponuje się zrezygnować się z dalszego funkcjonowania opiniowania specjalnego uznając, iż jedyną opinią o żołnierzu zawodowym jest jednolita opinia służbowa.

Nadto, projektowane rozporządzenie przesądza jednoznacznie, iż prawo wniesienia odwołania przysługuje od treści opinii służbowej oraz poszczególnych ocen i oceny ogólnej, ale nie od określonej dla niego indywidualnej prognozy przebiegu zawodowej służby wojskowej. Prognozy przebiegu służby: bliższa, dalsza i perspektywiczna, weryfikowane na kolejnych szczeblach kierowania i dowodzenia Siłami Zbrojnymi przez organy wojskowe posiadające kompetencja kadrowe, jest informacją przekazywaną żołnierzowi zawodowemu o jego przewidywanej “drodze roz-

woju zawodowego” zdeterminowanej przede wszystkim oceną uzyskaną w opinii służbowej i potrzebami Sił Zbrojnych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja:

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej i będzie wpływać na jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej.

2. Wpływ na rynek pracy:

Zaproponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa:

Przyjęte rozwiązania nie będą miały wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa, ponieważ nie wprowadzają zmian w tej kwestii do obowiązującego obecnie stanu prawnego.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki:

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki.

5. Wpływ na sytuacje i rozwój regionów:

Regulacja nie ma wpływu na sytuacje i rozwój regionów.

6. Zakres i wyniki konsultacji społecznych:

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

**w sprawie wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe
i zwalniania z tych stanowisk**

Na podstawie art. 46 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr ..., poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania kwalifikacyjne do wyznaczania na poszczególne stanowiska służbowe;
- 2) szczegółowy tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych, na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk, w tym tryb organizacji oraz kierowania żołnierzy zawodowych na kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem na stanowiska służbowe;
- 3) szczegółowe warunki i tryb zaliczania i przenoszenia żołnierzy zawodowych do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej;
- 4) tryb przenoszenia żołnierzy zawodowych do rezerwy kadrowej, warunki i sposób pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej w tym okresie, a także sposób nakładania na nich zadań służbowych oraz rozliczania z ich wykonania oraz limit żołnierzy zawodowych pozostających w rezerwie kadrowej dla organów wymienionych w art. 20 ust. 3 ustawy, w ramach ogólnej liczby stanowisk służbowych określonej na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o dowódcy jednostki wojskowej, należy przez to rozumieć dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe lub wykonuje obowiązki służbowe w przypadku żołnierza zawodowego przeniesionego do rezerwy kadrowej lub dyspozycji.

§ 3. 1. Absolwenta wyższej szkoły wojskowej, kształcącej kandydatów na oficerów, a także absolwenta, który ukończył szkolenie wojskowe, o którym mowa w art. 10 pkt 1 lit. a ustawy, wyznacza się na stanowisko służbowe, zaszeregowane do stopnia etatowego podporucznika (podporucznika marynarki).

2. Oficera rezerwy, o którym mowa w art. 10 pkt 1 lit. b ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza lub na stanowisko bezpośrednio wyższe.

3. Absolwenta szkoły podoficerskiej, kształcącej kandydatów na żołnierzy zawodowych, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego kaprała (mata).

4. Podoficera rezerwy, o którym mowa w art. 10 pkt 2 lit. b ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza lub na stanowisko bezpośrednio wyższe.

5. Żołnierza rezerwy, żołnierza nadterminowej zasadniczej służby wojskowej i zasadniczej służby wojskowej, o którym mowa w art. 10 pkt 3 ustawy oraz osobę, o której mowa w art. 11 ustawy, powołaną do zawodowej służby wojskowej, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego starszego szeregowego (starszego marynarza).

§ 4. Organ właściwy do wyznaczania żołnierza zawodowego na pierwsze stanowisko służbowe w korpusie kadry zawodowej sporządza dla celów ewidencyjnych rozkaz personalny o wyznaczeniu na to stanowisko, a następnie w kontrakcie zamieszcza nazwę tego stanowiska.

§ 5. 1. Organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe określone w prognozie bliższej kieruje żołnierza zawodowego na studia, kurs, szkolenie, staż lub specjalizację - jeśli są wymagane przed objęciem tego stanowiska służbowego.

2. Po ukończeniu przez żołnierza zawodowego studiów, kursu, szkolenia, stażu lub specjalizacji wyznacza się go na stanowisko służbowe zgodnie z przyjętą prognozą.

§ 6. Wymagania kwalifikacyjne do wyznaczenia na stanowiska służbowe są następujące:

- 1) stanowiska dla szeregowych zawodowych zaszeregowane do stopnia etatowego starszego szeregowego (starszego marynarza) - posiadanie przygotowania zawodowego i ukończenie szkolenia wojskowego;
- 2) stanowiska dla podoficerów zawodowych zaszeregowane do stopnia etatowego:
  - a) kaprała (mata) i starszego kaprała (starszego mata) - ukończenie szkoły podoficerskiej,
  - b) plutonowego (bosmanmata) - ukończenie kursu specjalistycznego dla plutonowych (bosmanmatów),
  - c) sierżanta (bosmana) - ukończenie kursu specjalistycznego dla sierżantów (bosmanów),
  - d) starszego sierżanta (starszego bosmana) - ukończenie kursu specjalistycznego dla starszych sierżantów (starszych bosmanów),
  - e) młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki) - ukończenie kursu specjalistycznego dla młodszych chorążych (młodszych chorążych marynarki),
  - f) chorążego (chorążego marynarki) - ukończenie kursu specjalistycznego dla chorążych (chorążych marynarki),
  - g) starszego chorążego (starszego chorążego marynarki) - ukończenie kursu specjalistycznego dla starszych chorążych (starszych chorążych marynarki),
  - h) starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) - ukończenie kursu specjalistycznego dla starszych chorążych sztabowych (starszych chorążych sztabowych marynarki);
- 3) stanowiska dla oficerów zawodowych zaszeregowane do stopnia etatowego:
  - a) podporucznika (podporucznika marynarki) odbycie szkolenia wojskowego i zdanie egzaminu na oficera,
  - b) porucznika (porucznika marynarki) - ukończenie kursu specjalistycznego dla poruczników (poruczników marynarki),

- c) kapitana (kapitana marynarki) - ukończenie kursu specjalistycznego dla kapitanów (kapitanów marynarki),
- d) podpułkownika (komandora porucznika) - ukończenie kursu specjalistycznego dla podpułkowników (komandorów poruczników),
- e) pułkownika (komandora) - ukończenie studium operacyjno-strategicznego.

§ 7. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na wyższe stanowisko służbowe następuje po spełnieniu łącznie następujących warunków:

- 1) wydaniu decyzji o mianowaniu żołnierza zawodowego, na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie żołnierz ten ma być wyznaczony;
- 2) wydaniu decyzji o wyznaczeniu żołnierza zawodowego na wyższe stanowisko służbowe;
- 3) stwierdzeniu w rozkazie dziennym daty objęcia obowiązków przez żołnierza zawodowego na wyższym stanowisku służbowym.

§ 8. 1. Dowódca jednostki wojskowej, który dodatkowo powierzył żołnierzowi zawodowemu czasowe pełnienie obowiązków służbowych lub, któremu takie obowiązki powierzył organ wymieniony w art. 25 ust. 1a, stwierdza w swoim rozkazie dziennym datę objęcia przez żołnierza zawodowego obowiązków na powierzonym stanowisku służbowym i datę ich zakończenia.

2. Żołnierzowi zawodowemu można powierzyć czasowe pełnienie obowiązków służbowych na jednym stanowisku służbowym.

§ 9. 1. Żołnierzy zawodowych odbywających kursy, szkolenia, wymagane przed objęciem wyższych i równorzędnych stanowisk służbowych, trwające dłużej niż trzy miesiące, przenosi się do rezerwy kadrowej. W przypadku odbywania kursu, szkolenia doskonalącego dla potrzeb aktualnie zajmowanego stanowiska służbowego, nie przenosi się do rezerwy kadrowej – bez względu na czas trwania kursu, szkolenia.

2. Żołnierza zawodowego pełniącego służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej, organ właściwy przenosi do rezerwy kadrowej, w celu podjęcia przez żołnierza zawodowego pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych, na podstawie umowy zawartej między tym żołnierzem a taką organizacją.

3. W decyzji personalnej o przeniesieniu żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej, organ właściwy w porozumieniu z żołnierzem ustala datę rozpoczęcia i zakończenia pobytu w rezerwie kadrowej.

§ 10. 1. Wyznaczenie oficera zawodowego pełniącego służbę na stanowisku szczególnym na kolejne wyższe stanowisko szczególne nie może nastąpić wcześniej, niż po dwóch latach.

2. Wyznaczenie podoficera zawodowego na wyższe stanowisko służbowe może nastąpić stosownie do art. 41 ust. 1, nie wcześniej jednak, niż po osiemnastu miesiącach pełnienia obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym, z zastrzeżeniem art. 45 ust. 2.

3. Żołnierz zawodowy, któremu do osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 111 pkt 5 ustawy, pozostało mniej niż trzy lata, może być na ten okres wyznaczony na stanowisko służbowe.

4. W decyzji personalnej o wyznaczeniu żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe określa się datę rozpoczęcia i zakończenia kadencji służby na tym stanowisku.

§ 11. 1. W przypadku żołnierza zawodowego, o którym mowa w art. 28 ust. 2 lub art. 29 ust. 2 ustawy, decyzję o zakwalifikowaniu zainteresowanego żołnierza zawodowego na egzamin odpowiednio na oficera lub podofficera podejmuje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, przesłany drogą służbową.

2. Egzamin na oficera lub podofficera żołnierza zawodowego zdaje po ukończeniu stosownego szkolenia odpowiednio w wyższej szkole wojskowej lub szkole podoficerskiej.

§ 12. 1. Żołnierza zawodowego, który orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej został uznany za niezdolnego do pełnienia służby w określonych jednostkach wojskowych albo na zajmowanym stanowisku służbowym, zwalnia się z zajmowanego stanowiska służbowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej, po zasięgnięciu opinii lekarza, występuje do właściwego organu z wnioskiem o wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe odpowiadające jego stanowi zdrowia i kwalifikacjom.

§ 13. Decyzja o zwolnieniu żołnierza zawodowego z zajmowanego stanowiska służbowego w przypadkach, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 ustawy, określa również stanowisko służbowe, na które żołnierza zawodowego został wyznaczony, lub może przenieść tego żołnierza do rezerwy kadrowej.

§ 14. 1. W razie wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe poza dotychczasową jednostką wojskową, dowódca jednostki wojskowej rozlicza żołnierza zawodowego i ogłasza w rozkazie dziennym datę jego odejścia z jednostki.

2. Dowódca jednostki wojskowej kieruje żołnierza do jednostki wojskowej, w której został wyznaczony na nowe stanowisko służbowe, określając termin tak, aby mógł on stawić się w niej w dniu określonym w decyzji personalnej o wyznaczeniu na stanowisko służbowe.

3. W przypadkach losowych, które uniemożliwią skierowanie żołnierza zgodnie z ust. 2, dowódca jednostki wojskowej powiadamia organ wojskowy, który wyznaczył żołnierza oraz dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierza został wyznaczony, o powodach i terminie skierowania.

§ 15. W przypadku wprowadzenia zmian do etatu jednostki wojskowej, powodujących zmianę nazwy stanowisk służbowych, oznaczenia korpusów osobowych, grup osobowych, grup uposażenia, organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko może wyznaczyć żołnierzy zawodowych na zmienione stanowiska służbowe. Żołnierze zawodowi pełnią służbę na zmienionych stanowiskach, z uwzględnieniem upływu części kadencji na stanowiskach zajmowanych przed tym wyznaczeniem.

§ 16. 1. Żołnierza zawodowego przenoszonego w czasie pełnienia służby wojskowej do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej kieruje się uprzednio do odbycia kursu specjalistycznego.

2. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w trybie, o którym mowa w ust. 1, następuje z uwzględnieniem wymogów w zakresie wykształcenia, kwalifikacji i stanu zdrowia określonych w karcie opisu stanowiska służbowego, na które żołnierz ten ma być wyznaczony.

§ 17. Przeniesienie żołnierza zawodowego do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej następuje decyzją personalną o wyznaczeniu na stanowisko służbowe.

§ 18. 1. Liczba stanowisk przeznaczonych na potrzeby tworzenia rezerwy kadrowej wynosi 1% ogólnej liczby stanowisk służbowych określonej na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy.

2. Limit żołnierzy zawodowych, którzy mogą pozostawać w rezerwie kadrowej, wynosi dla:

- 1) Ministra Obrony Narodowej - 20 % ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej;
- 2) dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr - 80 % ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej.

§ 19. 1. Organ wojskowy, określony w art. 20 ust. 3 ustawy, przenosi żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej w celu odbycia studiów, kursu, stażu, specjalizacji, podjęcia pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych - na wniosek organu wojskowego właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe po odbyciu studiów, nauki, kursu lub pracy.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, podaje się datę zwolnienia żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego, w celu określenia terminu rozpoczęcia okresu przebywania w rezerwie kadrowej.

3. Organ wojskowy właściwy do przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, z chwilą upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej i ukończenia z wynikiem pozytywnym studiów, kursu lub nauki wyznacza tego żołnierza na kolejne stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do jego wyznaczenia na stanowisko służbowe.

§ 20. 1. Przepisy § 19 ust. 1 i 2 stosuje się także do żołnierzy zawodowych, których przewiduje się wyznaczyć na inne stanowisko służbowe, a którzy nie mogą z innych przyczyn objąć go bezpośrednio po zakończeniu kadencji.

2. Organ wojskowy właściwy do przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej określa, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 1a, zakres wykonywania przez niego zadań służbowych oraz sposób rozliczania z ich wykonania.

3. Organ wojskowy właściwy do przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, z chwilą upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej wyznacza go na kolejne stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do jego wyznaczenia na stanowisko służbowe albo zwalnia go z zawodowej służby wojskowej lub występuje z wnioskiem o zwolnienie z tej służby.

§ 21. 1. W decyzji personalnej o przeniesieniu żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej ustala się:

- 1) datę rozpoczęcia i zakończenia okresu przebywania w rezerwie kadrowej;
- 2) miejsce wykonywania przez tego żołnierza obowiązków służbowych;
- 3) miejsce zaopatrzenia logistycznego.

2. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr prowadzi ewidencję żołnierzy zawodowych przeniesionych do rezerwy kadrowej.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie trybu wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk (Dz. U. z 2004 r. Nr 108, poz. 1144 oraz z 2005 r. Nr 266, poz. 2241).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 28 ustawy z dnia (...) o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz....). Projektowane rozporządzenie jest poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 maja 2004 r. w sprawie kierowania i udzielania pomocy żołnierzom zawodowym w związku z pobieraniem przez nich nauki oraz ustalania równowartości kosztów poniesionych w związku z nauką (Dz. U. Nr 135, poz. 1451).

Projekt ten, jest konsekwencją zmian ustawowych dotyczących zarówno ustalenia w projekcie wojskowej ustawy pragmatycznej minimalnych wymagań w zakresie wykształcenia do wyznaczenia na pierwsze stanowisko służbowe w korpusach kadry, zasad wyznaczania na pierwsze i kolejne stanowiska służbowe, kadencyjności na stanowiskach służbowych, przenoszenia do rezerwy kadrowej jak i organów właściwych w sprawie wyznaczania i zwalniania ze stanowisk służbowych.

W związku ze zmianami dokonanymi w wojskowej ustawie pragmatycznej w zaprezentowanych powyżej obszarach, w projekcie rozporządzenia określono wymagania kwalifikacyjne do wyznaczania na poszczególne stanowiska służbowe, szczegółowy tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk, w tym zasady i tryb organizacji oraz kierowania żołnierzy zawodowych na kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem na stanowiska służbowe, szczegółowe warunki i tryb zaliczania i przenoszenia żołnierzy zawodowych do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej, tryb przenoszenia żołnierzy zawodowych do rezerwy kadrowej, warunki i sposób pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej w tym okresie, a także sposób nakładania na nich zadań służbowych oraz rozliczania z ich wykonania oraz limit żołnierzy zawodowych pozostających w rezerwie kadrowej dla Ministra Obrony Narodowej i dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, w ramach ogólnej liczby stanowisk służbowych.

Ponieważ w wojskowej ustawie pragmatycznej zostały określone minimalne wymagania w zakresie wykształcenia do wyznaczenia na pierwsze stanowisko służbowe w korpusach kadry (art. 36 ustawy), rozporządzenie określa pozostałe wymagania kwalifikacyjne do wyznaczenia na

stanowiska służbowe. System ten, oparty jest na założeniu, że każde wyznaczenie na kolejne wyższe stanowisko służbowe związane z mianowaniem na odpowiedni stopień wojskowy zgodny ze stopniem etatowym stanowiska służbowego, poprzedzone jest odbyciem odpowiedniego kursu organizowanego w ramach szkolnictwa wojskowego.

Nadto rozporządzenie określa, że żołnierze zawodowi w okresie pozostawania w rezerwie kadrowej podlegają regułom pełnienia zawodowej służby wojskowej i wykonują zadania służbowe określone przez organ, który przeniósł ich do rezerwy kadrowej.

W rozporządzeniu uregulowano również tryb kierowania na egzamin na oficera, podoficera zawodowego pełniącego służbę na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej, który posiada tytuł zawodowy magistra (równorzędny) i bardzo dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej oraz nie ukończył trzydziestego piątego roku życia, jak i tryb kierowania na egzamin na podoficera szeregowego zawodowego, który posiada świadectwo dojrzałości i bardzo dobrą ocenę w opinii służbowej oraz nie ukończył trzydziestego roku życia, po zaistnieniu potrzeb Sił Zbrojnych. W obu przypadkach, decyzję o zakwalifikowaniu zainteresowanego żołnierza zawodowego na egzamin odpowiednio na oficera lub podoficera podejmował będzie dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, przesłany drogą służbową. Żołnierze ci, egzaminy na oficera lub podoficera zdawać będą po ukończeniu stosownego szkolenia odpowiednio w wyższej szkole wojskowej lub szkole podoficerskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja:

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej i będzie wpływać na jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej.

2. Wpływ na rynek pracy:

Zaproponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa:

Przyjęte rozwiązania nie będą miały wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa, ponieważ nie wprowadzają zmian w tej kwestii do obowiązującego obecnie stanu prawnego.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki:

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki.

5. Wpływ na sytuacje i rozwój regionów:

Regulacja nie ma wpływu na sytuacje i rozwój regionów.

6. Zakres i wyniki konsultacji społecznych:

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia

w sprawie udzielania pomocy żołnierzom zawodowym w związku z pobieraniem przez nich nauki oraz kierowania na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą

Na podstawie art. 55 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr ..., poz...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb udzielania pomocy żołnierzom zawodowym w związku z pobieraniem przez nich nauki, rodzaj i zakres tej pomocy oraz warunki i tryb jej otrzymywania, wstrzymywania i zwrotu;
- 2) tryb kierowania na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą i organy właściwe w tych sprawach;
- 3) warunki zawarcia umowy i jej wzór.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu mówi się o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) dowódcy jednostki wojskowej - należy przez to rozumieć dowódcę (szefa, komendanta, dyrektora, kierownika) jednostki wojskowej w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe lub wykonuje obowiązki służbowe, w przypadku żołnierza przeniesionego do rezerwy kadrowej.

Rozdział 2

Pomoc żołnierzom zawodowym pobierającym naukę

§ 3. 1. Żołnierzowi zawodowemu pobierającemu naukę może być udzielona pomoc finansowa w formie:

- 1) pokrycia chesnego za naukę;

2) zwrotu należności z tytułu kosztów podróży służbowej na obszarze kraju w wysokości i na zasadach określonych w przepisach o należnościach przysługujących z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

2. Dowódca jednostki wojskowej może zmniejszyć żołnierzowi zawodowemu pobierającemu naukę liczbę służb dyżurnych, wyjazdów służbowych lub ograniczyć zlecenie dodatkowych zadań.

§ 4. 1. Żołnierz zawodowy zainteresowany uzyskaniem pomocy na naukę występuje z wnioskiem do dowódcy jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy, o zawarcie z nim umowy określającej prawa i obowiązki stron, której wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, żołnierz zawodowy określa, z jakiej formy pomocy chciałby skorzystać, dołączając informację o formie podjętej nauki oraz zaświadczenie ze szkoły (uczelni) o pobieraniu nauki.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, żołnierz zawodowy zamieszcza, w szczególności:

- 1) nazwę i rodzaj szkoły, a w przypadku studiów wyższych również kierunek studiów;
- 2) rodzaj i formę pobierania nauki;
- 3) terminy i miejsce odbywania zajęć;
- 4) planowany termin ukończenia nauki;
- 5) kwalifikacje (tytuły), które uzyska po ukończeniu nauki;
- 6) wysokość czesnego.

4. Dowódca jednostki wojskowej powiadamia żołnierza zawodowego o niezawarciu z nim umowy w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2.

§ 5. 1. Żołnierz zawodowy, który otrzymał od dowódcy jednostki wojskowej pomoc finansową, o której mowa w § 3 ust. 1, oraz:

1) w trakcie nauki lub po jej zakończeniu w terminie określonym w umowie został zwolniony z zawodowej służby wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6 - 7, 9 lit a i pkt 11 - 16 oraz art. 112 pkt 1 ustawy, jest obowiązany na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, do zwrotu kosztów tej pomocy w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po zakończeniu nauki, chyba że dowódca jednostki wojskowej odstąpi od żądania zwrotu tych kosztów w części lub całości,

2) przerwał naukę, jest obowiązany na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, do zwrotu kosztów tej pomocy w całości, chyba że dowódca jednostki wojskowej odstąpi od żądania zwrotu tych kosztów.

2. Dowódca jednostki wojskowej może wstrzymać pomoc finansową, o której mowa w § 3 ust. 1 i 2, w przypadku powtarzania semestru (roku) nauki z powodu niedostatecznych wyników w nauce na okres powtarzania semestru (roku) nauki.

§ 6. 1. Jeżeli nauka trwa przez okres dłuższy niż sześć miesięcy, a pokrywanie jej kosztów następuje okresowo, zwrot kosztów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, następuje po zaliczeniu przez żołnierza zawodowego semestru lub roku nauki. Żołnierz zawodowy jest zobowiązany przedstawić dowódcy jednostki wojskowej wpis w indeksie lub zaświadczenie potwierdzające zaliczenie kolejnych semestrów nauki.

2. Dowódca jednostki wojskowej w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 1, wzywa żołnierza zawodowego do zwrotu określonych kosztów uzyskanej pomocy na odbywanie nauki ustalając sposób i termin tego zwrotu.

Rozdział 3

Kierowanie żołnierzy zawodowych na studia lub naukę, staż, kurs lub specjalizację

§ 7. 1. Organem wojskowym właściwym do skierowania żołnierza zawodowego na studia lub naukę w szkole wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację w kraju jest organ uprawniony do wyznaczania żołnierza zawodowego na wyższe od zajmowanego stanowiska służbowego.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, kieruje:

- 1) oficerów zawodowych - do wyższej szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz ośrodka szkolenia;
- 2) podoficerów zawodowych - do szkoły podoficerskiej;
- 3) specjalistów medycznych - do Centrum Szkolenia Wojskowych Służb Medycznych.

3. Szeregowi zawodowi powołani w trybie art. 11 ustawy odbywają szkolenia wojskowe w jednostce wojskowej.

§ 8. Na równorzędne studia, kursy oraz staże lub specjalizację za granicą przeznaczone dla:

- 1) oficerów zawodowych zajmujących lub przewidzianych do wyznaczenia na stanowiska służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego pułkownika (komandora) i wyższych - kieruje Minister Obrony Narodowej;
- 2) żołnierzy zawodowych zajmujących stanowiska służbowe zaszeregowane do pozostałych stopni etatowych, na wniosek organu, o którym mowa w § 7 ust. 1 - kieruje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego.

§ 9. 1. Skierowanie żołnierza zawodowego na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej, staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą poprzedza się zawarciem z tym żołnierzem umowy, o której mowa w art. 54 ustawy, której wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Żołnierz zawodowy, o którym mowa w ust. 1, który przerwał kształcenie, albo w jego trakcie lub po jego zakończeniu został zwolniony z zawodowej służby wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6 - 7, 9 lit a i pkt 11 - 16 oraz art. 112 pkt 1 ustawy, jest obowiązany na wniosek organu, z którym zawarł umowę, do zwrotu kosztów na jego utrzymanie i naukę w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po zakończeniu nauki, chyba że organ z którym zawarł umowę odstąpi od żądania zwrotu kosztów w części lub całości.

3. Zmiana organu zawierającego umowę, o którym mowa w 52 ust. 2 ustawy, nie ma wpływu na treść umowy.

§ 10. Tryb określony:

1) w § 9 stosuje się odpowiednio przy kierowaniu żołnierzy zawodowych na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej, staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą niezwiązaną z wyznaczeniem na wyższe stanowisko służbowe;

2) w § 6 ust. 1 stosuje się odpowiednio do żołnierza zawodowego skierowanego na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej, staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą.

§ 11. Organ wojskowy uprawniony do wyznaczania żołnierza zawodowego na wyższe od zajmowanego stanowiska służbowego, który zawarł z żołnierzem zawodowym umowę w przypadku, o którym mowa w § 9 ust. 2, wzywa żołnierza zawodowego do zwrotu kosztów utrzymania i nauki w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po zakończeniu nauki.

§ 12. Koszty utrzymania i nauki żołnierza zawodowego, o których mowa w art. 54 ustawy, ustala się:

1) w przypadku szkół, uczelni krajowych i ośrodków szkolenia na podstawie kosztorysu opracowanego przez organizującego kształcenie i obejmującego koszty:

- a) zakwaterowania, żywienia i umundurowania,
- b) świadczeń związanych z nauką,
- c) dojazdu do miejsca pobierania nauki;

2) w przypadku szkół i ośrodków szkolenia za granicą na podstawie kosztorysu opracowanego przez organ kierujący i obejmującego:

- a) koszty szkolenia,
- b) koszty podróży i pobytu.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 maja 2004 r. w sprawie kierowania i udzielania pomocy żołnierzom zawodowym w związku z pobieraniem przez nich nauki oraz ustalania równowartości kosztów poniesionych w związku z nauką (Dz. U. Nr 135, poz. 1451).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Załączniki

do rozporządzenia
Ministra Obrony Narodowej
z dnia

Załącznik nr 1

UMOWA

o udzielenie pomocy żołnierzowi zawodowemu w związku z pobieraniem przez niego nauki

Zawarta w dniu ..... r. w ..... między:

dowódcą jednostki wojskowej.....
(oznaczenie jednostki wojskowej)

zwanym dalej „dowódcą jednostki wojskowej”, reprezentowanym

przez.....
(stopień imię i nazwisko j dowódcy jednostki wojskowej)

a

2).....
(stopień imię i nazwisko żołnierza zawodowego)

s/c.....ur. .... w .....PESEL.....
imię ojca) (data urodzenia) (miejsce urodzenia)

zam.....
(adres zamieszkania)

zwanym dalej „żołnierzem zawodowym”

o następującej treści:

§1

Dowódca jednostki wojskowej zobowiązuje się do udzielenie żołnierzowi zawodowemu pomocy w formie:

1.....

2.....

w związku z podjęciem nauki:

.....
(nazwa i rodzaj szkoły, a w przypadku studiów wyższych również kierunek studiów)

.....
(rodzaj i forma pobieranej nauki)

.....

(terminy i miejsce odbywania zajęć)

.....
(planowany termin ukończenia nauki)

.....
(kwalifikacje (tytuły) uzyskane po ukończeniu nauki.

.....
(wysokość czesnego)

§ 2

Wypłata kosztów czesnego odbywać się będzie okresowo/jednorazowo po zaliczeniu przez żołnierza zawodowego semestru lub roku nauki i przedstawieniu dowódcy jednostki wojskowej wpisu w indeksie lub zaświadczenie potwierdzające zaliczenie kolejnych semestrów nauki, przelewem na rachunek bankowy żołnierza zawodowego

.....
(nazwa i numer rachunku bankowego żołnierza zawodowego)

§ 3

Zwrot należności z tytułu kosztów podróży odbywał się będzie każdorazowo, na rachunek bankowy, o którym mowa w § 2, po przedstawieniu przez żołnierza zawodowego dowódcy jednostki wojskowej dokumentów podróży (rozkazu wyjazdu) wydawanych na podstawie przepisów o należnościach przysługujących z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 4

Żołnierz zawodowy zobowiązuje się do przedstawiania dowódcy jednostki wojskowej wpisu w indeksie lub zaświadczenia potwierdzające zaliczenie kolejnych semestrów nauki.

§ 5

Żołnierz zawodowy zobowiązuje się do zwrotu pobranej pomocy, jeżeli:

1) przerwał kształcenie w jego trakcie lub po jego zakończeniu w terminie określonym w umowie został zwolniony z zawodowej służby wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6 - 7, 9 lit a i pkt 11 - 16 oraz art. 112 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą”, w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po zakończeniu nauki;

2) w trakcie nauki lub po jej zakończeniu w terminie (.....) został zwolniony z zawodowej służby wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6 - 7, 9 lit a i pkt 11 - 16 oraz art. 112 pkt 1 ustawy, w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po zakończeniu nauki;

3) przerwał naukę – w całości.

§ 6

Zwrot pobranej pomocy w sytuacji, o której mowa w § 5, następuje w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez żołnierza zawodowego wezwania od dowódcy jednostki wojskowej, które określa kwotę do zwrotu uzyskanej pomocy i wskazuje numer rachunku bankowego, jaki żołnierz zawodowy ma zasilić.

§ 7

Żołnierz zawodowy, który w terminie, o którym mowa w § 6, nie zwróci otrzymanej pomocy w kwocie określonej przez dowódcę jednostki wojskowej, wyraża zgodę na pobranie tej kwoty z przysługującego mu uposażenia zasadniczego i innych należności pieniężnych.

§ 8

Dowódca jednostki wojskowej może wstrzymać pomoc finansową, o której mowa w § 1 w przypadku powtarzania przez żołnierza zawodowego semestru (roku) nauki z powodu niedostatecznych wyników w nauce na okres powtarzania semestru (roku) nauki. O wstrzymaniu pomocy, dowódca jednostki wojskowej zawiadamia żołnierza zawodowego.

§ 9

Wszelkie zmiany i uzupełnienia umowy wymagają zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności, z zastrzeżeniem § 10.

§ 10

Zmiana dowódcy jednostki wojskowej nie ma wpływu na treść umowy.

§ 11

Umowa została sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej ze stron.

.....
(żołnierz zawodowy)

.....
(dowódca jednostki wojskowej)

Załącznik nr 2

UMOWA

o zwrot kosztów na utrzymanie i naukę

Zawarta w dniu ..... r. w ..... między:

.....
(oznaczenie organu wojskowego)

zwanym dalej „organem kierującym”, reprezentowanym

przez.....
(stopień imię i nazwisko dowódcy (komendanta, szefa))

a

2).....
(stopień imię i nazwisko żołnierza zawodowego)

s/c.....ur. .... w .....PESEL.....
imię ojca) (data urodzenia) (miejsce urodzenia)

zam.....
(adres zamieszkania)

zwanym dalej „żołnierzem zawodowym”

o następującej treści:

§ 1

Organ kierujący zobowiązuje się do skierowania żołnierza zawodowego na:

.....
.....
.....
(podać formę kształcenia: studia lub nauka w szkole wojskowej albo niewojskowej, staż, kurs lub specjalizacja w kraju lub za granicą)

§ 2

Koszty utrzymania i nauki, o których mowa w art. 54 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą” wynoszą:

.....
(podać kwotę kosztów)

§ 3

Żołnierz zawodowy zobowiązuje się do przedstawiania organowi kierującemu, na jego wezwanie, dokumentów potwierdzających zaliczenie kolejnych okresów nauki (szkolenia).

§ 4

Żołnierz zawodowy zobowiązuje się do zwrotu kosztów utrzymania i nauki, o których mowa w § 2, jeżeli przerwał kształcenie, albo w jego trakcie lub po jego zakończeniu został zwolniony z zawodowej służby wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6 - 7, 9 lit a i pkt 11 - 16 oraz art. 112 pkt 1 ustawy, w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po zakończeniu nauki.

§ 5

Zwrot kosztów, o których mowa w § 2, po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w § 4, następuje w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez żołnierza zawodowego wezwania od organu wojskowego, które określa kwotę do zwrotu i wskazuje numer rachunku bankowego, jaki żołnierz zawodowy ma zasilić.

§ 6

Żołnierz zawodowy, który w terminie, o którym mowa w § 5, nie zwróci otrzymanych kosztów w kwocie określonej przez organ wojskowy, wyraża zgodę na pobranie tej kwoty z przysługującego mu uposażenie zasadniczego i innych należności pieniężnych.

§ 7

Wszelkie zmiany i uzupełnienia umowy wymagają zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności, z zastrzeżeniem § 9.

§ 8

Zmiana organu kierującego nie ma wpływu na treść umowy.

§ 9

Umowa została sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej ze stron.

.....
(żołnierz zawodowy)

.....
(organ kierujący)

Załącznik nr 3

WZÓR ZGŁOSZENIA

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej)

.....
(miejscowość i data)

WYKAZ IMIENNY żołnierzy zawodowych na:

.....
(nazwa formy i kierunku kształcenia)

w .....
(nazwa szkoły wojskowej)

Lp.	Stopień wojskowy	Nazwisko i imię, imię ojca, data urodzenia	Najwyższe wykształcenie - rok ukończenia Znajomość języka obcego - rok ukończenia	Zajmowane stanowisko służbowe	Stanowisko służbowe po ukończeniu szkolenia	Termin objęcia stanowiska

.....
(podpis dowódcy (szefa, dyrektora))

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 55 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 30 ustawy z dnia (...) o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz....). Projektowane rozporządzenie jest poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 maja 2004 r. w sprawie kierowania i udzielania pomocy żołnierzom zawodowym w związku z pobieraniem przez nich nauki oraz ustalania równowartości kosztów poniesionych w związku z nauką (Dz. U. Nr 135, poz. 1451).

Dotychczasowe rozwiązania, w części dotyczącej udzielania pomocy żołnierzom zawodowym w związku z pobieraniem przez nich nauki oraz ustalania równowartości kosztów poniesionych przez wojsko w związku z nauką żołnierza zawodowego, oparte były na konieczności rozstrzygnięcia tych kwestii każdorazowo w drodze decyzji administracyjnych.

Zaproponowane rozwiązania w nowelizowanej wojskowej ustawie pragmatycznej i w niniejszym rozporządzeniu, zmieniają ten system.

Przedmiotem regulacji rozporządzenia jest tryb udzielania żołnierzom zawodowym pomocy w związku z pobieraniem przez nich nauki, rodzaj i zakres tej pomocy oraz warunki i tryb jej otrzymywania, wstrzymywania i zwrotu, tryb kierowania na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą i organy właściwe w tych sprawach oraz warunki zawarcia umowy i jej wzór.

Powyższe oznacza m.in., na wzór przepisów powszechnych dotyczących zasad i warunków podnoszenia kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego dorosłych, że zarówno pomoc jak i zabezpieczenie interesów Sił Zbrojnych związanych z ponoszeniem kosztów w przypadku kierowania żołnierzy zawodowych na różne formy kształcenia, odbywał się będzie w oparciu o umowy zawierane przez odpowiednie organy wojskowe z żołnierzami zawodowymi. Umowy te, określać będą prawa i obowiązki stron, z uwzględnieniem zabezpieczenia interesów Sił Zbrojnych na skutek ich niewykonania z przyczyn ściśle określonych w projektowanych przepisach.

Żołnierz zawodowy, który wyrazi wolę skorzystania z pomocy w związku z pobieraniem nauki, a poziom i kierunek nauki będzie zbieżny z wymaganiami kwalifikacyjnymi na zajmowanym lub na planowanym do wyznaczenia stanowisku służbowym, będzie mógł wystąpić do dowódcy jednostki wojskowej o zawarcie z nim umowy o tę pomoc. Dowódca jednostki wojsko-

wej, po uzyskaniu akceptacji organu uprawnionego do wyznaczenia tego żołnierza zawodowego na wyższe stanowisko służbowe, będzie uprawniony do zawarcia z tym żołnierzem umowy, na podstawie której, pomoc ta będzie udzielana. Właściwą realizację odpowiedniej polityki kadrowej w Siłach Zbrojnych, zabezpieczał będzie oprócz dowódcy jednostki wojskowej, organ uprawniony do wyznaczenia żołnierza zawodowego chcącego uzyskać pomoc na wyższe stanowisko służbowe. Rozwiązania te, są adekwatne zarówno do potrzeb Sił Zbrojnych jak i potrzeb każdego żołnierza zawodowego do podnoszenia swoich kwalifikacji. Jeżeli żołnierz zawodowy postanowi podnosić swoje kwalifikacje na kierunku, który nie jest realizowany w ramach szkolenia wojskowego, a zdobyte kwalifikacje będą przydatne temu żołnierzowi w służbie, to Siły Zbrojne będą uczestniczyć w tym procesie poprzez udzieloną pomoc. Natomiast, jeżeli żołnierz zawodowy przerwie naukę albo zostanie zwolniony z zawodowej służby wojskowej z przyczyn ściśle wyszczególnionych w ustawie, będzie musiał zwrócić otrzymaną pomoc.

Kolejną grupą spraw poddanych regulacji w projektowanym rozporządzeniu jest kierowanie żołnierza zawodowego na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą. W tej sytuacji, właściwe organy określone w projekcie, gdy ustalona dla żołnierza indywidualna prognoza przebiegu służby wojskowej przewiduje wyznaczenie na stanowisko służbowe, na którym ukończenie tych studiów, nauki, stażu, kursu lub specjalizacji jest wymagane, przed skierowaniem na te formy kształcenia, zawierać będą z żołnierzem zawodowym umowę, w której żołnierz zawodowy zobowiąże się do zwrotu kosztów na utrzymanie i naukę w przypadku przerwania tego kształcenia albo zwolnienia go z zawodowej służby wojskowej z przyczyn precyzyjnie wskazanych w wojskowej ustawie pragmatycznej.

Proponowane rozwiązanie ma na celu zabezpieczenie interesów Sił Zbrojnych związanych z finansowaniem kosztownych form kształcenia, poprzez zapewnienie wykorzystania zdobytych przez żołnierza zawodowego umiejętności na potrzeby Sił Zbrojnych. Jeżeli żołnierz zawodowy zdobędzie wyższe kwalifikacje zawodowe za pieniądze z budżetu państwa, a następnie np. wypowie stosunek służbowy zawodowej służby wojskowej będzie zobowiązany do zwrotu tych kosztów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja:

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej i będzie wpływać na jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej.

2. Wpływ na rynek pracy:

Zaproponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa:

Przyjęte rozwiązania nie będą miały wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa, ponieważ nie wprowadzają zmian w tej kwestii do obowiązującego obecnie stanu prawnego.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki:

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki.

5. Wpływ na sytuacje i rozwój regionów:

Regulacja nie ma wpływu na sytuacje i rozwój regionów.

6. Zakres i wyniki konsultacji społecznych:

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

w sprawie dodatkowych dni wolnych od służby, rozkładu czasu służby żołnierzy zawodowych oraz przypadków przedłużenia czasu służby żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 60 ust. 5 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dodatkowe dni wolne od służby dla żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”;
- 2) rozkład czasu służby żołnierzy w tygodniu;
- 3) sposób udzielania żołnierzom czasu wolnego w zamian za wykonywanie zadań służbowych poza normalnymi godzinami służby;
- 4) sposób prowadzenia ewidencji czasu służby;
- 5) okoliczności powodujące przekroczenie tygodniowego czasu służby.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) dni ustawowo wolne od służby - niedziele i święta określone w ustawie z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (Dz. U. Nr 4, poz. 28, z późn. zm.);
- 2) dni wolne od służby - dni, o których mowa w pkt 1, oraz dni dodatkowo wolne od służby, o których mowa w § 3;
- 3) dowódca jednostki wojskowej - także szefa i komendanta oraz dyrektora lub kierownika jednostki wojskowej, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 4) dyżur - trwający dwadzieścia cztery godziny lub wielodniowy dyżur bojowy, operacyjny, ratowniczy lub inny ustalony odrębnymi przepisami;
- 5) etatowy dyżur - trwający dwadzieścia cztery godziny dyżur w stałym systemie dyżurów pełnionych przez żołnierzy w ramach obowiązków wynikających z zajmowanego stanowiska służbowego w powołanych do tego celu jednostkach organizacyjnych, w szczególności w Dyżurnej Służbie Operacyjnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, dyżurnych służbach operacyjnych rodzajów sił zbrojnych i okręgów wojskowych oraz podobnych etatowych służbach operacyjnych i dyżurnych ustalonych odrębnymi przepisami;
- 6) służba dyżurna - trwająca do dwudziestu czterech godzin służba garnizonowa, wewnętrzna, wartownicza, patrolowa, konwojowa i asystencyjna lub ustalona odrębnymi przepisami służba operacyjna, ratownicza i medyczna.

§ 3. Dodatkowymi dniami wolnymi od służby dla żołnierzy są dni wolne od pracy ustalone dla pracowników urzędów administracji rządowej.

§ 4. 1. Żołnierze wykonują zadania służbowe w dniach od poniedziałku do piątku w godzinach od 7³⁰ do 15³⁰, zwanych dalej "normalnymi godzinami służby", z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

2. Żołnierzowi wykonującemu zadania służbowe w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia dowódca jednostki wojskowej ustala krótszy niż określony w ust. 1 wymiar godzin służby, odpowiednio do przepisów o czasie pracy pracowników zatrudnionych w takich warunkach.

3. W indywidualnie uzasadnionych przypadkach, w szczególności ze względu na dojazd do miejsca pełnienia służby lub sprawy rodzinne, dowódca jednostki wojskowej może, jeżeli nie koliduje to z wykonywaniem przez żołnierza obowiązków służbowych, ustalić dla niego inne niż określone w ust. 1 normalne godziny służby.

4. Dowódca jednostki wojskowej może, za zgodą bezpośredniego przełożonego, ustalić dla całego lub części stanu osobowego jednostki inne niż określone w ust. 1 normalne godziny służby.

§ 5. 1. Żołnierzowi, który na polecenie dowódcy jednostki wojskowej lub osoby upoważnionej przez tego dowódcę wykonywał zadania służbowe ponad wymiar 48 godzin służby w tygodniu, nie wyłączając dnia ustawowo lub dodatkowo wolnego od służby, udziela się ekwiwalentnego czasu wolnego.

2. Postanowienia ust. 1 nie dotyczy pełnienia służby dyżurnej lub dyżuru.

3. Udzielenie czasu wolnego, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić w najbliższym tygodniu, nie później jednak niż w ciągu czteromiesięcznego okresu rozliczeniowego.

§ 6. 1. Żołnierz odbywający ćwiczenia i szkolenie poligonowe lub morskie, szkolenie podczas kursów oraz przebywający w podróży służbowej wykonuje zadania służbowe przez czas niezbędny do realizacji celu ćwiczenia lub szkolenia poligonowego lub morskiego, kursu albo podróży służbowej, z zapewnieniem prawa do wypoczynku w wymiarze, co najmniej jedenastu godzin danego dnia.

2. Żołnierzowi pełniącemu służbę dyżurną lub dyżur albo odbywającemu w dniu ustawowo lub dodatkowo wolnym od służby szkolenie poligonowe lub morskie lub przebywającemu w takim dniu w podróży służbowej przysługuje jeden dzień wolny od służby, z zastrzeżeniem, że żołnierz taki wykonywał zadania służbowe lub pełnił służbę dyżurną lub dyżur w wymiarze, co najmniej pięciu godzin danego dnia.

§ 7. Żołnierzowi bezpośrednio po zakończeniu podróży służbowej przysługuje jedenastogodzinny wypoczynek, jeżeli:

- 1) odbywał podróż służbową całkowicie lub częściowo między godzinami 21⁰⁰ a 7⁰⁰ i nie korzystał z wagonu z miejscami do leżenia lub spania albo
- 2) czas przejazdu wynosił nie mniej niż sześć godzin.

§ 8. 1. Do udzielania żołnierzom czasu wolnego od służby w przypadkach określonych w § 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio § 5 ust. 3.

2. Terminy wykorzystania czasu wolnego od służby ustala dowódca jednostki wojskowej, uwzględniając potrzeby służbowe lub uzasadnione potrzeby żołnierza.

3. Jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie potrzeby służbowe, dowódca jednostki wojskowej może zezwolić na wykorzystanie dni wolnych od służby łącznie z urlopem wypoczynkowym przysługującym żołnierzowi w danym roku kalendarzowym lub dodatkowym urlopem wypoczynkowym.

§ 9. W jednostce wojskowej prowadzi się, w formie księgi lub ksiąg, ewidencję wykonywania przez żołnierzy zadań służbowych w wymiarze przekraczającym normę czasu służby oraz udzielania za nie czasu wolnego od służby, w której odnotowuje się w szczególności:

- 1) czas wykonywania przez żołnierza zadań służbowych, przekraczających normę czasu służby w każdym tygodniu miesiąca kalendarzowego;
- 2) wymiar czasu wolnego udzielonego żołnierzowi za wykonywanie zadań służbowych, o których mowa w pkt. 1 oraz termin udzielenia czasu wolnego.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 sierpnia 2006 r. w sprawie dodatkowych dni wolnych od służby oraz rozkładu czasu służby żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 161, poz. 1137).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Potrzeba opracowania nowego projektu aktu prawnego w przedmiocie regulacji czasu służby żołnierzy zawodowych wynika z projektowanego brzmienia art. 60 nowelizowanej ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 z póź. zm.). Zakłada on, że zadania służbowe żołnierzy zawodowych powinny być ustalone przez przełożonych w sposób pozwalający na ich wykonanie w ramach czterdziestu godzin służby w tygodniu. Równocześnie przyjęto, że wykonywanie zadań służbowych nie może przekraczać przeciętnie czterdziestu ośmiu godzin w tygodniu, w czteromiesięcznym okresie rozliczeniowym. Oznacza to, że ekwiwalentny czas wolny przysługiwał będzie żołnierzom zawodowym po przesłużeniu czterdziestu ośmiu godzin służby w tygodniu, a okres rozliczeniowy wynosił będzie cztery miesiące.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia określa, że rozkład dni służby (od poniedziałku do piątku) oraz norma godzin służby w tygodniu (od 7.30. do 15.30) nie mają zastosowania w przypadkach realizacji przez żołnierzy zadań o charakterze nadzwyczajnym. Zaliczono do nich w szczególności przypadki:

- 1) zaistnienia zagrożenia dla bezpieczeństwa lub obronności państwa oraz bezpieczeństwa jednostek lub obiektów wojskowych;
- 2) zapobiegania i usuwania skutków kataklizmów i katastrof naturalnych lub awarii technicznych noszących znamiona klęski żywiołowej;
- 3) zaistnienia zagrożenia życia lub zdrowia żołnierza lub innych osób wykonujących zadania służbowe;
- 4) konieczności wykonywania innych zadań nie cierpiących zwłoki.

Zasadnicza zmiana wobec dotychczas obowiązujących przepisów polega na niestosowaniu normy czasu służby (do 48 godzin w tygodniu) do żołnierzy pełniących służbę dyżurną lub dyżur. Natomiast za pełnienie służby dyżurnej lub dyżuru w dniu ustawowo wolnym lub dodatkowo wolnym od służby żołnierzowi przysługiwał będzie jeden dzień wolny od służby, z zastrzeżeniem, że służba dyżurna trwa w tym dniu co najmniej pięć godzin.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sektor finansów publicznych.